

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Mrákoty, zástupce předsedy senátu Mgr. Milana Poláška a přísedících JUDr. Drahomíry Lorencové, Mgr. Martina Prokeše, JUDr. Jiřího Mikety a doc. JUDr. Jakuba Morávka, Ph.D., projednal v ústním jednání dne 30. 4. 2024 kárný návrh ze dne 2. 10. 2024 kárné navrhovatelky: **krajské státní zástupkyně v Ústí nad Labem**, Dlouhá 1/12, Ústí nad Labem, proti kárně obviněnému: **Mgr. Pavel Kaláb**, státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem, a rozhodl

t a k t o:

Mgr. Pavel Kaláb,

státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem,

s e podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, **z p r o š ť u j e** kárného obvinění spočívajícího v tom,

ž e

v postavení vedoucího státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem v rozporu s povinností státního zástupce při výkonu funkce odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zástupce stanoví, zejména postupovat odborně, svědomitě, odpovědně ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, jakož i v rozporu s povinností vedoucího státního zástupce zakotvenou v § 13h odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, (ad I.) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbát na plynulost řízení u okresního státního zastupitelství a dohlížet na řádné plnění povinností státních zástupců a dále v rozporu s čl. 112 odst. 6 Pokynu obecné povahy Nejvyššího státního zástupce č. 9/2019 ve znění následujících změn (ad III.), který stanoví závazný postup intervenujících státních zástupců, když:

I.

1. jako státní zástupce, přesto, že byl nejméně dne 26. 2. 2020 ve věci Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem vedené pod sp. zn. 1 SPR 50/2019 na základě závěrů dohledové prověrky upozorněn na vadnou aprobaci výstupů státních zástupců vůči soudu v souvislosti s koncipováním skutkových a právních vět obžalob, jejich návrhových částí a odůvodnění a byl upozorněn na nutnost svůj postup změnit, přistupoval i nadále k aprobaci nastavené vlastním aprobačním řádem ryze formálně, aniž jakkoli změnil dosavadní postupy a zejména svůj přístup, když svou nedatovanou parafoú opatřil vždy toliko přípravu státního zástupce na hlavní líčení, ačkoli dle bodu 1) části druhé Organizačního a aprobačního řádu Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem vydaného na základě Pokynu obecné povahy Nejvyššího státního zástupce č. 4/2009 pod č. 1/2018 sp. zn. SPR 290/2018, ze dne 11. 4. 2018, jeho schválení podléhá vedle přípravy na hlavní líčení rovněž obžaloby, jakož i rozhodnutí, kde si to okresní státní zástupce vyhradí či listiny v jiných věcech, které jsou mu dle individuálního zvážení jednotlivými státními zástupci k aprobaci předloženy, přičemž při aprobaci výstupů státních zástupců, které mu byly předkládány, postupoval zcela formálně bez řádného věcného přezkoumání předložených listin a nijak nereagoval na zjevná pochybení podřízených státních zástupců v předložených listinách obsažená, a ta tudíž byla i s těmito vadami předložena příslušnému soudu, když konkrétně:

a) ve věci vedené pod sp. zn. 2 ZT 371/2023, která mu byla předložena k aprobaci po zpracování obžaloby ze dne 22. 1. 2024 svou parafoú bez uvedení jakékoli datace aproboval, a tedy schválil znění vyhotovené obžaloby, ačkoli v ní uvedený popis skutku, zejména pokud šlo o přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, byl zmatený, nepřehledný a její odůvodnění bylo značně strohé a nepřesvědčivé, aniž jakkoli na tyto vady předložené obžaloby reagoval, byť ve smyslu čl. 60 Pokynu obecné povahy Nejvyššího státního zástupce č. 9/2019 musí být žalobní návrh stručný, ucelený, jasně formulovaný, logicky uspořádaný a musí obsahovat náležitosti podle zákona [§ 177 písm. c), d) trestního řádu],

b) ve věci vedené pod sp. zn. ZK 52/2024, která mu byla předložena k aprobaci po zpracování návrhu na potrestání ze dne 5. 2. 2024, jenž byl podán pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchaný 11-ti dílčími útoky pokračujícího trestného činu (skutky ze dnů 16. 10. 2023 až 23. 1. 2024). Ačkoli popsání jednání v návrhu na potrestání bylo právně kvalifikováno jako pokračující přečin krádeže dokonaný až dne 23. 1. 2024, aproboval bez dalšího parafoú bez data na záznamu o přípravě státního zástupce k hlavnímu líčení návrh na uložení trestu jako trestu souhrnného ve vztahu k trestním příkazům Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 12. 2023, sp. zn. 27 T 171 /2023 a ze dne 1. 12. 2023, sp. zn. 62 T 56/2023, a to pouze k části skutků, které však v souhrnu tvořily jediný pokračující trestný čin, tedy ačkoli byl státní zástupkyní souhrnný trest navrhován ve vztahu k části dílčích útoků v návrhu na potrestání kvalifikovaného pokračujícího trestného činu, který je jediným skutkem, nijak na předložené listiny nereagoval, přičemž i bez znalosti spisového materiálu je zjevné, že souhrnný trest lze uložit ve vztahu k pokračujícímu trestnému činu jako celku,

c) ve věci vedené pod sp. zn. ZK 81/2024, která byla po zpracování návrhu na potrestání ze dne 7. 2. 2024 předložena k jeho aprobaci, nijak nereagoval na v návrhu učiněný návrh trestu odnětí svobody v trvání 12 až 16 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, jenž měl být ukládán trestním příkazem přesto, že zákon uložení takového trestu tímto způsobem

pokračování

neumožňoval, když předložený návrh na potrestání v tomto znění aproboval, a to paraťou vedoucího státního zástupce bez data aprobace na záznamu o přípravě k hlavnímu líčení,

d) ve věci vedené pod sp. zn. ZK 89/2024, která byla po zpracování návrhu na potrestání ze dne 8. 2. 2024 předložena k jeho aprobaci, nijak nereagoval na v návrhu učiněný návrh trestu odnětí svobody v trvání 12 až 16 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, jenž měl být ukládán trestním příkazem přesto, že zákon uložení takového trestu tímto způsobem neumožňoval, když předložený návrh na potrestání v tomto znění aproboval, a to paraťou vedoucího státního zástupce bez data aprobace na záznamu o přípravě státního zástupce k hlavnímu líčení,

e) ve věci vedené pod sp. zn. ZK 91/2024, která byla po zpracování návrhu na potrestání ze dne 8. 2. 2024 předložena k jeho aprobaci, nijak nereagoval na v návrhu učiněný návrh trestu odnětí svobody v trvání 12 až 18 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, jenž měl být ukládán trestním příkazem přesto, že zákon uložení takového trestu tímto způsobem neumožňoval, když předložený návrh na potrestání v tomto znění aproboval, a to paraťou vedoucího státního zástupce bez data aprobace na záznamu o přípravě k hlavnímu líčení,

f) ve věci vedené pod sp. zn. ZK 95/2024, která byla po zpracování návrhu na potrestání ze dne 14. 2. 2024 předložena k jeho aprobaci, nijak nereagoval na nekonkrétní a tedy dostatečně neurčitý a nesrozumitelný návrh trestu: „*státní zástupce navrhuje podezřelému za uvedený čin uložit trest odnětí svobody ve výměře 6 až 8 měsíců*“, u něhož nebyla specifikována forma jeho výkonu, případně zařazení do příslušného typu věznice, když předložený návrh na potrestání v tomto znění aproboval, a to paraťou vedoucího státního zástupce bez data aprobace na záznamu o přípravě státního zástupce k hlavnímu líčení, přičemž nijak nereagoval ani na nesoulad návrhu trestu uvedený v návrhu na potrestání a návrhu trestu uvedeného v přípravě státního zástupce k hlavnímu líčení, v němž bylo navrhováno uložení trestu odnětí svobody ve výměře 4 až 8 měsíců se zařazením pro výkon do věznice s ostrahou,

g) ve věci vedené pod sp. zn. 2 ZT 54/2024, která mu byla předložena k aprobaci po zpracování obžaloby ze dne 14. 5. 2024, a která se týkala spáchání přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku svou paraťou bez uvedení jakékoli datace aproboval a tedy schválil postup státního zástupce, jež v záznamu o nevyužití odklonů trestního řízení uvedl, že důvodem je nutnost uložení trestu zákazu činnosti a neuhrzená škoda, přesto následně aproboval postup dozorového státního zástupce, jež opravným prostředkem nebrojil proti postupu soudu, který po nápadu obžaloby trestní stíhání obviněné podmíněně zastavil ve smyslu § 307 odst. 1 trestního řádu, a ačkoli soud nevyhověl jeho návrhu na uložení trestu zákazu činnosti, dozorový státní zástupce do spisu poznamenal, že postup soudu akceptuje po projednání s vedoucím státním zástupcem a stížnost nebude podána zřejmě s ohledem na očekávanou neúspěšnost, tedy ačkoli nedošlo k žádné změně skutkových či právních okolností oproti okamžiku podání obžaloby, bez dalšího změnil svůj postoj při aprobaci věci v době podání obžaloby,

h) ve věci vedené pod sp. zn. 2 ZT 124/2024, která mu byla předložena k aprobaci po zpracování obžaloby ze dne 16. 5. 2024 svou paraťou bez uvedení jakékoli datace aproboval, a tedy schválil znění vyhotovené obžaloby, ačkoli lze konstatovat, že popis skutku, pokud šlo o přečin neoprávněného užívání cizí věci dle § 207 odst. 1 alinea první trestního

zákoníku, byl neurčitý, nejasný a nedostatečný, neboť z něj nevyplývalo, že vozidlo bylo užíváno pouze po přechodnou dobu, tedy tento popis v podstatě neumožňoval rozlišit mezi přečinem krádeže a přečinem neoprávněného užívání cizí věci, aniž jakkoli na toto pochybení reagoval,

i) ve věci, vedené pod sp. zn. ZK 282/2024, která byla po zpracování návrhu na potrestání ze dne 17. 5. 2024 předložena k jeho aprobaci, nijak nereagoval na zjevnou nesprávnost v návrhu trestu, konkrétně návrhu na uložení trestu propadnutí věci podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, tedy propadnutí baseballové pálky, která byla nástrojem trestné činnosti, v němž nebylo specifikováno, kterému z obviněných má být předmětný trest uložen, když v této věci byly podezřelé tři osoby; zcela bez povšimnutí toto pochybení ponechal, ačkoli v předloženém formuláři příprava státního zástupce k hlavnímu líčení, tento trest na rozdíl od samotného návrhu, nebyl ani uveden, když ani z popisu skutku nijak nevyplývalo, komu má popsaná věc patřit a kdo ji měl ke spáchání činu užít a komu tedy má být propadnuta; svou paraou bez data aprobace opatřil toliko přiložený záznam o nevyužití odklonů trestního řízení,

j) ve věci, vedené pod sp. zn. ZK 330/2024, která mu byla předložena formou kompletního dozorového spisu k aprobaci po zpracování návrhu na potrestání ze dne 24. 6. 2024 a která se dle obsažené listiny o sdělení podezření i dle přebalu spisu měla týkat spáchání přečinů porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 trestního zákoníku a krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, svou paraou bez uvedení jakékoli datace aproboval a tedy schválil znění vyhotoveného návrhu na potrestání, ačkoli skutek v něm popsáný byl právně kvalifikován pouze jako přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 trestního zákoníku, byť dle jeho popisu v návrhu uvedeného se mohlo jednat případně i o přečin krádeže, aniž na vady v popisu skutku a s tím související právní kvalifikaci jakkoli reagoval, když nijak nereagoval ani na poznámku dozorového státního zástupce ve formuláři Záznam o přípravě na HL: „změna právní kvalifikace“, přičemž jemu předložený spisový materiál žádný záznam o změně právní kvalifikace neobsahoval;

2. jako vedoucí státní zástupce, jemuž krajská státní zástupkyně v Ústí nad Labem dne 30. 1. 2024 podle § 12d odst. 1 zákona o státním zastupitelství uložila pod čj. 1 KZN 321/2023-24, aby ve věci vedené na OSZ pod sp. zn. 1 ZN 3536/2020, v níž byly úkony trestního řízení zahájeny dne 3. 1. 2020 pod čj. KRPU-161367-5/TČ2019, bezodkladně vykonal podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství vnitřní dohled nad postupem příslušného dozorového státního zástupce OSZ zaměřený na to, zda v rámci výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení v potřebném rozsahu a kvalitě, účinně a včas využívá všech svých zákonných oprávnění k tomu, aby trestní řízení vedené policejním orgánem bylo řádně a v přiměřené době skončeno, když lhůta ke splnění pokynu byla stanovena do 29. 2. 2024, ve sdělení ze dne 27. 2. 2024, čj. 1 ZN 3536/2020-135, obecně uzavřel, že: „dozorový státní zástupce ve věci vykonává dozor, pravidelně vykonával prověrky spisu, o čemž též sepisoval záznamy, policejnímu orgánu ukládal pokyny a dle požadavku krajského státního zastupitelství zasílal zprávy a tudíž další opatření nečiní“, a dále na základě žádosti dohledového orgánu o doplnění svých závěrů, v nichž absentovalo konkrétní posouzení kritérií jako je rozsah, kvalita, včasnost a účinnost postupu příslušného dozorového státního zástupce v přípise ze dne 18. 3. 2024, čj. 1 ZN 3536/2020-140, trval na tom, že dostal všem požadavkům, které vyplývají z uloženého pokynu k výkonu dohledu ze dne 30. 1. 2024, čj. 1 KZN 321/2023-24, a trval na svých původních závěrech, když výslovně opětovně

pokračování

sdělil, že: „v postupu dozorového státního zástupce nespátřuje žádné závady a že věc je statisticky ukončena, neboť policejní orgán vydal usnesení o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu“, ačkoli tato jeho sdělení se nezakládala na pravdě, neboť v postupech dozorového státního zástupce byla shledána dohledovým orgánem významná pochybení a předmětná trestní věc, v níž byly zahájeny úkony trestního řízení dne 3. 1. 2020, ukončena nebyla, pouze byla bez relevantního důvodu policejním orgánem dále vedena pod jinou spisovou značkou, tedy jím provedený vnitřní dohled jednak nerespektoval závazně uložená kritéria, jednak nesplnil svůj účel, tedy nepřispěl k zákonnému, odbornému, rychlému, účinnému a jednotnému výkonu působnosti státního zastupitelství a nedosahoval potřebné úrovně a tudíž ani jako vedoucí státní zástupce nepřijal vlastní opatření (srov. § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství), jimiž disponuje, k tomu, aby bezodkladně zjednal nápravu v delší dobu trvajícím vadném postupu dozorového státního zástupce, přičemž vnitřní dohled, k němuž je jako vedoucí státní zástupce nadán, vykonal přinejmenším zcela povrchně, formálně, vadně a zjevně bez znalosti příslušných spisových materiálů, jakož i v rozporu s čl. 10 odst. 8 Pokynu obecné povahy Nejvyššího státního zástupce č. 1 /2017, o výkonu dohledu v soustavě státního zastupitelství, dle něhož ze spisového materiálu o vykonaném dohledu musí být zřejmé nejen vlastní zjištění, ale i právní závěry a případný návrh opatření;

II.

jako dozorový státní zástupce ve věci sp. zn. ZK 360/2024 vlastním jménem podal dne 10. 7. 2024 k Okresnímu soudu v Ústí nad Labem návrh na potrestání zpracovaný dle jeho pokynů právní čekatelkou, jehož součástí byl návrh na uložení peněžitého trestu ve výši 30.000 Kč, skládající se z 60 denních sazeb po 500 Kč, a dále bylo navrženo uložení „přiměřené povinnosti dle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem podezřelý způsobil“ a to bez odkazu na zákonné ustanovení, dle něhož mají být trest či přiměřená povinnost ukládány, přičemž nerespektoval ustanovení trestního zákoníku o ukládání peněžitého trestu (§ 67 až 69 trestního zákoníku), která neobsahují výslovné ustanovení umožňující ukládání popsané přiměřené povinnosti tak, jak je tomu u řady jiných druhů trestů (např. § 60 odst. 6 trestního zákoníku, § 63 odst. 2 trestního zákoníku, § 75 odst. 3 trestního zákoníku, § 82 odst. 3 trestního zákoníku, § 85 odst. 3 trestního zákoníku);

III.

jako intervenující státní zástupce při zastupování strany obžaloby v hlavním líčení nerespektoval návrhy trestů učiněné dozorovými státními zástupci, které však jako vedoucí státní zástupce zjevně zcela formálně bez dalšího aproboval, a to ačkoli v průběhu hlavního líčení nedošlo k jakékoli změně skutkových či právních okolností, když konkrétně:

a) dne 12. 6. 2024 ve věci návrhů na potrestání podaných ve dnech 12. 4. 2024 a 3. 5. 2024 pod sp. zn. ZK 206/2024 a sp. zn. ZK 250/2024 dozorovými státními zástupci Mgr. Pokorným a Mgr. Jakovcem, které soud spojil ke společnému projednání, nerespektoval návrhy na uložení trestu odnětí svobody vyjádřené v návrzích na potrestání i záznamech o přípravě státního zástupce na hlavní líčení, které sám v přesně nezjištěný okamžik v době od 11. 4. 2024 do 12. 4. 2024 a v době od 2. 5. 2024 do 3. 5. 2024 aproboval, a ačkoli v průběhu hlavního líčení nedošlo k žádné podstatné změně ve skutkových či právních okolnostech, navrhl obviněného bez bližšího odůvodnění v rozporu s oběma aprobovanými tresty

postihnout alternativním trestem obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, přičemž do spisu učinil toliko záznam „s ohledem na výpověď obžalovaného, zprávu PMS a skutečnost, že si na život vydělává sám“ a následně, byť nebyl dozorovým státním zástupcem, se současně vzdal práva odvolání a netrval na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku,

b) dne 31. 7. 2024 ve věci návrhů na potrestání podaných ve dnech 18. 3. 2024 a 10. 4. 2024 pod sp. zn. ZK 162/2024 a sp. zn. ZK 209/2024 dozorovými státními zástupci Mgr. Pokorným a Mgr. Murárem, které soud spojil ke společnému projednání, nerespektoval návrhy na uložení trestů odnětí svobody vyjádřené v návrzích na potrestání i v záznamech o přípravě státního zástupce na hlavní líčení, které sám v přesně nezjištěný okamžik v době od 14. 3. 2024 do dne 15. 3. 2024 a v době od 9. 4. 2024 do 10. 4. 2024 aproboval, a ačkoli v průběhu hlavního líčení nedošlo k žádné podstatné změně ve skutkových či právních okolnostech, navrhl obviněného bez bližšího odůvodnění v rozporu s oběma aprobovanými tresty postihnout alternativním trestem odnětí svobody podmíněně odloženým na zkušební dobu v trvání 24 měsíců, přičemž do spisu učinil toliko záznam „změna oproti přípravě, zaplatil peněžitý trest, (nečitelné), vydělává si na život sám“ a následně, byť nebyl dozorovým státním zástupcem, se současně vzdal práva odvolání a netrval na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku,

c) dne 31. 7. 2024 ve věci návrhu na potrestání podaného dne 8. 7. 2024 pod sp. zn. ZK 349/2024 dozorovou státní zástupkyní Mgr. Klímovou nerespektoval návrh obžaloby na uložení trestu odnětí svobody vyjádřený v návrhu na potrestání i záznamu o přípravě státního zástupce na hlavní líčení, který sám v přesně nezjištěný okamžik v době od 4. 7. 2024 do 8. 7. 2024 aproboval, a ačkoli v průběhu hlavního líčení nedošlo k žádné podstatné změně ve skutkových či právních okolnostech, navrhl obviněného bez bližšího odůvodnění v rozporu s § 62 odst. 2 trestního zákoníku postihnout alternativním trestem obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, přestože obviněný byl v době předcházejících tří let, konkrétně dne 31. 8. 2021 postižen trestem stejného charakteru, jež byl dne 6. 12. 2022 přeměněn téměř v celém rozsahu na trest odnětí svobody a, byť nebyl dozorovým státním zástupcem, se současně vzdal práva odvolání a netrval na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku;

n e b o ť

tento skutek **n e n í** kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

1. Návrh na zahájení kárného řízení, vyjádření kárně obviněného a replika kárné navrhovatelky

[1] **Kárná navrhovatelka** (krajská státní zástupkyně) uvedla, že kárně obviněný Mgr. Kaláb byl státním zástupcem jmenován s účinností ode dne 14. 2. 2002 a dnem 1. 10. 2004

pokračování

byl jmenován do funkce vedoucího státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem (dále též jen „okresní státní zastupitelství“, či „OSZ“).

[2] Po dobu jeho působení ve funkci státního zástupce mu byla udělena toliko jediná výtka, kterou převzal dne 28. 6. 2024 a která se týkala vadné práce vedoucího státního zástupce při přidělování nápadu jednotlivým státním zástupcům, když řádně nezohledňoval zatížení jednotlivých státních zástupců ani jejich specializace.

[3] Kárná návrhovatelka dále uvedla, že kárně obviněný v postavení vedoucího státního zástupce v souladu s Pokynem obecné povahy Nejvyššího státního zástupce č. 4/2009 vydal pod sp. zn. SPR 290/2018 vlastní organizační a aprobační řád (dále jen „Organizační a aprobační řád OSZ“), dle něhož jako vedoucí státní zástupce je povolán zejména ke sjednocování trestní politiky v obvodu působnosti úřadu, který vede, jakož i k aprobaci výstupů okresního státního zastupitelství prostřednictvím jednotlivých státních zástupců vůči soudu, přičemž v případě návrhů na potrestání a obžalob aprobuje zejména správnost a přiléhavost jejich výrokové části, k čemuž mu jsou předkládány kompletní dozorové spisy.

[4] Kárná návrhovatelka rozhodla dne 3. 6. 2024 o provedení dohledové prověrky týkající se kvality aprobačního procesu vedoucího státního zástupce OSZ (kárně obviněného), která navazovala na zjištění předchozí dohledové prověrky provedené u OSZ v roce 2020 ve věci 1 SPR 50/2019 konstatující pochybení vedoucího státního zástupce a která měla za cíl zejména zjistit, zda došlo k nápravě tehdy identifikované vadné a ryze formalistické praxe kárně obviněného jako vedoucího státního zástupce. Prověrka byla zaměřena jednak na rozsah využití aprobačního oprávnění okresního státního zástupce, zejména ve vztahu ke znění Organizačního a aprobačního řádu OSZ a na kvalitu aprobačního oprávnění kárně obviněného jako příslušného vedoucího státního zástupce. Primárně bylo vycházeno ze znění aktuálního Organizačního a aprobačního řádu OSZ, jehož znění je dle kárné návrhovatelky poměrně neurčité, pokud se jedná o otázku, zda okresní státní zástupce schvaluje a podepisuje i návrhy na potrestání. Z bodu 1) Organizačního a aprobačního řádu OSZ vyplývá, že návrhy na potrestání obecně nejsou okresnímu státnímu zástupci předkládány jednotlivými státními zástupci k podpisu a schválení (na rozdíl zejména od obžalob), ale podle bodu 2) písm. a) zase platí, že podepisuje veškeré písemnosti uvedené v bodu 1), tedy mimo jiné obžaloby a návrhy na potrestání, nicméně pouze v případech, kdy si to vyhradí. Není tedy zřejmé, jak má být zjištěno, o jaké se jedná případy, kdy si okresní státní zástupce schvalování a podepisování konkrétních dokumentů státních zástupců vyhradil, a z čeho tedy takové opatření okresního státního zástupce vyplývá. Z předložených a dohledovou prověrkou zkontrolovaných spisů je ovšem zřejmé, že okresní státní zástupce (kárně obviněný) v praxi schvaluje a podepisuje (zřejmě) všechny návrhy na potrestání, které mu jsou předkládány státními zástupci zjevně po individuálním zvážení.

[5] Z prověřených dozorových spisů bylo zjištěno, že svou nedatovanou paraťou kárně obviněný jako okresní státní zástupce opatřil vždy toliko formulář - příprava státního zástupce na hlavní líčení, ačkoli dle bodu 1) části druhé Organizačního a aprobačního řádu OSZ schválení okresního státního zástupce podléhá vedle přípravy na hlavní líčení rovněž obžaloby, jakož i rozhodnutí, kde si to okresní státní zástupce vyhradí či jiné věci, které jsou mu dle individuálního zvážení jednotlivými státními zástupci předloženy. Pokud tedy jedinou paraťou bez jakékoli datace kárně obviněný současně aproboval i předkládané

obžaloby či návrhy na potrestání, je zjevné, že z hlediska řídicí a kontrolní činnosti dostatečně nevyužíval svých oprávnění vyplývajících z ustanovení § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Jeho formalistický postup, jímž v podstatě nijak nezasahoval do zjevných pochybení vyskytujících se v rámci předkládaných výstupů státních zástupců, měl negativní dopad do shora uvedených trestních věcí, ve kterých byla zjištěna konkrétní procesní a věcná pochybení svědčící o systémovém selhávání kárně obviněného jako vedoucího státního zástupce, který má možnost vzniku takových pochybení eliminovat.

[6] Kárně obviněný tedy jako vedoucí státní zástupce i přes upozornění na závady v jeho vedoucí činnosti v roce 2020 svůj přístup k aprobacím nezměnil a nadále tuto činnost vykonával ryze formalisticky bez jakéhokoli přezkoumání věcné správnosti postupů podřízených státních zástupců. Jednotlivé zjištěné závady jsou konkrétně popsány ve výroku tohoto návrhu.

[7] Dále bylo pokynem nadřízeného orgánu ze dne 30. 1. 2024, čj. 1 KZN 321/2023-24, kárně obviněnému jako okresnímu státnímu zástupci uloženo provedení vnitřního dohledu v označené věci vedené na jím řízeném úřadu tak, jak je popsáno ve výroku tohoto návrhu. Ke splnění pokynu byla stanovena lhůta do 29. 2. 2024. I když bylo stanoveno, aby byl vnitřní dohled zaměřen zejména na zhodnocení rozsahu, kvality a účinnosti výkonu dozoru, jakož i otázku včasnosti využívání zákonných oprávnění dozorového státního zástupce k usměrnění postupu policejního orgánu, byl dne 27. 2. 2024 kárně obviněným předložen výstup jen obecně konstatující pravidelný výkon dozoru, ukládání pokynů policejnímu orgánu a zasílání zpráv nadřízenému orgánu dle požadavku, který však nebyl podložen žádným konkrétním zjištěním ani vyhodnocením průběhu výkonu dozoru. Proto byl kárně obviněný dne 29. 2. 2024 písemně vyzván, aby svůj výstup ve lhůtě do 11. 3. 2024 řádně doplnil. Kárně obviněný však v přípisu ze dne 18. 3. 2024 na svých předchozích obecných konstatováních a závěrech setrval. Kárná navrhovatelka proto rozhodla o provedení dohledu nad vnitřním dohledem vedoucího státního zástupce – kárně obviněného. Provedený dohled nad vnitřním dohledem konstatoval, že kárně obviněný jako okresní státní zástupce rezignoval na svá zákonná oprávnění a povinnosti vedoucího státního zástupce, neboť v rámci jím provedeného výkonu vnitřního dohledu iniciovaného, resp. mu uloženého pokynem kárné navrhovatelky podle § 12d odst. 1 zákona o státním zastupitelství, nejenže přes písemné upozornění nerespektoval v pokynu závazně uvedená kritéria pro provedení dohledové prověrky, ale přehlédl zjevné závažné nedostatky v postupu dozorového státního zástupce v rámci výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti. To mělo negativní vliv na délku dosud vedeného a neskončeného trestního řízení, jakož i na postup policejního orgánu z hlediska věcné správnosti a zákonnosti. Současně kárně obviněný pochybil i v tom, že nepřijal vlastní opatření (srov. § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství) k tomu, aby bezodkladně zjednal nápravu v delší dobu trvajícím vadném postupu dozorového státního zástupce. Kárně obviněný tak při výkonu funkce okresního státního zástupce zaviněně porušil zákonem stanovenou povinnost pro něj závazně vyplývající z § 24 odst. 1 věta první zákona o státním zastupitelství. V této souvislosti nelze přehlédnout ani to, že kárné navrhovatelce kárně obviněný dne 27. 2. 2024 sdělil (a dne 18. 3. 2024 ve svém přípisu zopakoval), že věc, v níž byl zavázán k výkonu vnitřního dohledu, byla policejním orgánem odložena dle § 159a odst. 1 trestního řádu, a tudíž byl splněn pokyn nadřízeného orgánu ke statistickému ukončení věci. To se však nezakládalo na pravdě. Podle názoru kárné navrhovatelky tak kárně obviněný ignoroval čl. 10 odst. 8 Pokynu obecné povahy

pokračování

Nejvyššího státního zástupce č. 1/2017 ze dne 28. března 2017, o výkonu dohledu v soustavě státního zastupitelství („pokyn obecné povahy o dohledu“).

[8] Vadný postup kárně obviněného byl shledán rovněž v dalších případech, kdy vystupoval jako dozorový státní zástupce.

[9] Kárně obviněný tak jako dozorový státní zástupce navrhl soudu v rámci návrhu na potrestání podaného ve věci sp. zn. ZK 360/2024 uložení přiměřené povinnosti v případě, kdy takový postup ve smyslu zákona možný není, a to aniž blíže označil, dle jakého ustanovení trestního zákona má být postupováno. Tento jeho postup navíc navazoval na úkon právní čekatelky, která z pokynu kárně obviněného předložila návrh na potrestání, v němž v případě uznání viny navrhla pachatele postihnout peněžitým trestem. Na základě pokynu kárně obviněného, který jí zpracování věci uložil, následně dle jeho požadavku upravila návrh trestu o návrh na uložení přiměřené povinnosti. Teprve na základě komunikace se soudkyní Okresního soudu v Ústí nad Labem, kárně obviněný vyzval právní čekatelku k vyhledání ustanovení trestního řádu, dle něhož by bylo možno uložit přiměřenou povinnost k náhradě škody v případě současného uložení jediného trestu - trestu peněžitého. Následně se v příslušném dozorovém spise objevil nedatovaný záznam, v němž kárně obviněný jako dozorový státní zástupce zachytil obecnou informaci, bez bližšího zdůvodnění, že soud vydá trestní příkaz toliko s uložením peněžitého trestu, což lze akceptovat.

[10] Dalšího jednání v rozporu s povinnostmi státního zástupce se kárně obviněný dopustil jako intervenující státní zástupce, když sebe delegoval k účasti na hlavních líčeních ve věcech vedených na OSZ pod sp. zn. ZK 206/2024, ZK 250/2024, ZK 162/2024, ZK 209/2024 a ZK 349/2024 konaných ve dnech 12. 6. 2024 a 31. 7. 2024, přestože nebyl dozorovým státním zástupcem. V rámci všech těchto hlavních líčení byl samosoudkyní vyzván k přednesení závěrečných řečí, v nichž přistoupil k návrhu trestu, který odporoval návrhům dozorových státních zástupců uvedených v návrzích na potrestání a v přípravách na hlavní líčení, ačkoli v průběhu hlavních líčení nedošlo ke změně skutkových či právních okolností. Následně v rozporu s návrhem dozorových státních zástupců, byť došlo k vážné odchylce v druhu trestu, se vzdal práva odvolání a současně netrval na vyhotovení písemných odůvodnění rozsudků, jakož i souhlasil s vydáním zkráceného protokolu z jednání. V příslušných spisech přitom nezachytil vlastní úvahy, které by jeho postup jakkoli relevantně odůvodňovaly. Tresty, které byly soudem uloženy, navíc odporovaly pravidlům trestního zákona pro ukládání individualizovaných trestů pachatelům, přičemž s ohledem na absenci odůvodnění soudního rozhodnutí, k níž rovněž svým postupem přispěl, jeho jednání nese znaky svévole.

[11] Popsaná jednání, která jsou kárně obviněnému kladena za vinu, naplňují dle kárné navrhovatelky definici kárného provinění dle zákona o státním zastupitelství.

[12] Kárná navrhovatelka navrhla, aby kárně obviněnému bylo uloženo kárné opatření spočívající ve snížení platu státního zástupce o 15 % na dobu 8 měsíců. Výše a doba navrhovaného snížení platu je dána s ohledem na skutečnost, že se jedná o prvé kárné řešené provinění, avšak současně s přihlédnutím k tomu, že předmětem kárného návrhu jsou dvě kárná provinění spáchaná několika skutky. Při hodnocení osoby kárně obviněného je také třeba přihlédnout k výtce, která mu byla v nedávné době z důvodu vadného postupu

vedoucího státního zástupce udělena. Současně kárná navrhovatelka zmínila, že ke dni 31. 12. 2024 jmenovaný ze zákona končí ve funkci okresního státního zástupce v Ústí nad Labem.

[13] Kárná navrhovatelka se rovněž vyjádřila k otázce subjektivní lhůty k podání návrhu, která je dle jejího názoru zachována. O věci byla informována ve dnech 25. 6. 2024, 12. 8. 2024 a 27. 8. 2024 předložením výstupu dohledové prověrky, případně spisů vedených na OSZ ve spise krajského státního zastupitelství sp. zn. 1 SPR 118/2024 a dále dne 21. 6. 2024 předložením výstupu vnitřního dohledu ve spise krajského státního zastupitelství sp. zn. 1 KZN 321/2023 a 1 SPR 87/2024.

[14] Předseda kárného senátu doručil kárně obviněnému návrh na zahájení řízení.

[15] **Kárně obviněný** se hájil tím, že se jedná o další krok ze série šikanózního jednání kárné navrhovatelky vůči jeho osobě. Toto jednání kárné navrhovatelky započalo zejména od okamžiku, kdy odmítl k jejímu nátlaku činěnému na něj při osobní schůzce dne 17. 10. 2023 rezignovat na vedoucí funkci okresního státního zástupce. Následně na něj byly shromažďovány materiály či vyjádření některých jeho kolegů pro odůvodnění návrhu na jeho odvolání z vedoucí funkce. Dne 17. 1. 2024 pak kárná navrhovatelka sepsala a podala návrh na jeho odvolání z funkce okresního státního zástupce k rukám ministra spravedlnosti. Vzhledem k tomu, že ministr spravedlnosti nerozhodl o jeho odvolání, byla mu kárnou navrhovatelkou neoprávněně udělena výtku, proti které se původně nebránil, protože se nehodlal znovu ucházet o vedoucí pozici. Domníval se proto, že by tímto mohlo tendenční jednání navrhovatelky vůči jeho osobě skončit. Když však navrhovatelka opětovně „tlačila“ na Ministerstvo spravedlnosti, potažmo ministra spravedlnosti, na jeho odvolání s poukazem na udělenou výtku, poukázal ve svém vyjádření k návrhu na jeho odvolání na šikanózní a účelové jednání kárné navrhovatelky.

[16] Kárně obviněný nesouhlasil, že vadně provedl vnitřní dohled. Uvedl, že tento dohled vykonal dle intencí předchozího instančního dohledu. Pokud kárná navrhovatelka nesouhlasí s jeho hodnocením a odkazuje na odlišné závěry podruhé provedeného instančního dohledu, pak jde o odlišný přístup k rozsáhlé věci, kdy ani následný instanční dohled nepovažoval za vhodné zrušit usnesení policejního orgánu o odložení věci dle § 159a odst. 1 trestního řádu.

[17] Podle názoru kárně obviněného je však kárný návrh v tomto bodu opožděný, neboť není splněna podmínka podání kárného návrhu nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se kárná navrhovatelka dozvěděla o skutečnostech týkajících se údajného kárného provinění. O údajném kárném provinění se totiž dle názoru kárně obviněného kárná navrhovatelka dozvěděla již z jeho přípisu ze dne 27. 2. 2024. Daná subjektivní lhůta šesti měsíců tedy započala plynout dne 29. 2. 2024, neboť v tento den kárná navrhovatelka vyzvala kárně obviněného k doplnění výstupu z vnitřního dohledu, k čemuž stanovila lhůtu do 11. 3. 2024. Kárně obviněný přitom ničeho neučinil a pouze se přípisem ze dne 18. 3. 2024 ohradil vůči kárné navrhovatelce a sdělil, že již dostal jejím požadavkům na provedení vnitřní dohledové prověrky.

[18] Dále kárně obviněný uvedl, že pokud paraťou opatřil pouze přípravy k hlavním líčením, pak dané znamená, že souhlasil také s podanou obžalobou (návrhem na potrestání).

pokračování

Přípravy nebyly a ani nejsou opatřovány datem, neboť jakmile tyto aprobuje, jsou jím předány kanceláři k vypravení. Je tedy zřejmé, že jsou aprobovány v ten samý den či den předcházející dni podání obžaloby či návrhu na potrestání soudu.

[19] K věci sp. zn. 2 ZT 371 /2023 kárně obviněný uvedl, že výrokovou větu ve znění totožném jako byla popsána v obžalobě, převzal do výroku o vině v rozsudku i soud. Dozorový státní zástupce a soud měli v úmyslu zdůraznit závažnost daného jednání, jehož společenská škodlivost byla výrazně vyšší oproti typově stejnorodým jednáním. Nejedná se tedy o pochybení dozorového státního zástupce, či jeho při aprobaci.

[20] K věci sp. zn. ZK 52/2024 kárně obviněný zdůraznil, že se jednalo o mnohočetné dílčí útoky pokračujících trestných činů, pro které bylo podáno několik návrhů na potrestání v různém vztahu souběhu trestné činnosti. Je jisté možné návrh označit jako ne zcela přesný, avšak vzhledem ke skutečnosti, že postupem času byla policejními orgány objasňována stále další trestná činnost spáchaná totožným obviněným, nebylo zřejmé, jak bude v závěru jeho celkovou rozsáhlou trestnou činností možno posoudit. Z daného důvodu znění návrhu na potrestání a přípravy ponechal dle návrhu dozorové státní zástupkyně. Soud následně za skutky původně označené pod body 1 - 8 uložil trest dle aprobované přípravy, skutky 9 a 10 byly postoupeny k projednání přestupku a skutek 11 byl zahrnut do další pokračující trestné činnosti páchané od 13. 1. 2024 do 7. 2. 2024, tedy po datu 5. 2. 2024, kdy byly zpracovány příprava a návrh na potrestání v uvedené věci vedené pod sp. zn. ZK 52/2024. Následně se sice může daný postup jevit jako chybný, avšak v době zpracování návrhu na potrestání s ohledem na rozsáhlou trestnou činnost pachatele, u kterého nebylo vyloučeno objasnění dalších dílčích útoků, hajitelný. Na nejasnost ohledně konečně ukládaných trestů přitom dozorová státní zástupkyně upozornila již v aprobované přípravě.

[21] K věcem spisových značek ZK 81/2024, ZK 89/2024, ZK 91/2024 kárně obviněný uvedl, že tyto se týkají totožného pachatele a ve všech případech se jedná o pochybení dozorového státního zástupce, který věc zkopíroval a nevšiml si původně navrhovaného uložení trestu trestním příkazem. Dané fakticky představuje písarské nesrovnalosti a pochybení, kterých si nevšiml stejně jako dozorový státní zástupce. Na rozdíl od kárné navrhovatelky ovšem kárně obviněný v těchto písarských pochybeních nespatřuje kárné provinění dozorového státního zástupce ani své.

[22] K věci sp. zn. ZK 95/2024 kárně obviněný uvedl, že v aprobované přípravě je uveden navrhovaný trest „4 - 8 měsíců ostraha“. Kárně obviněný připustil, že v návrhu na potrestání si nepovšiml, že dozorový státní zástupce při návrhu trestu opomenul uvést způsob výkonu trestu, tedy zařazení do věznice s ostrahou. V dané věci to však bylo možno těžko zaměnit za jiný druh trestu, například výchovného, neboť nebyla uvedena žádná zkušební doba. Podle názoru kárně obviněného se opět jedná o písarské pochybení. Co se týká širšího rozpětí navrhovaného trestu v přípravě oproti trestu navrhovanému v návrhu na potrestání, pak je to situace zcela běžná a opakující se v mnoha dalších věcech, kdy v přípravách je dozorovými státními zástupci uváděn větší rozptyl pro tzv. manévrovací prostor s ohledem na postoj obžalovaného nebo pro případ, kdy není účelné podávat odpor ve věcech, kdy se trest uložený např. trestním příkazem mírně liší od návrhů státních zástupců. Podle názoru kárně obviněného se v případě dozorového státního zástupce, který zapomenul napsat při návrhu trestu do návrhu na potrestání slova „do ostrahy“, nejedná o ničí kárné provinění.

[23] K věci sp. zn. 2 ZT 54/2024 kárně obviněný uvedl, že v této se na něj obrátil dozorový státní zástupce Mgr. Pokorný s tím, že s postupem konkrétního soudce, který dle názoru dozorového státního zástupce nadužívá institut podmíněného zastavení trestního stíhání, nesouhlasí, avšak v minulosti proti tomuto postupu podával stížnosti, se kterými nebyl úspěšný. Z tohoto důvodu v této věci nehodlá podávat stížnost. Dozorový státní zástupce požádal kárně obviněného o schválení jeho postupu. Vzhledem ke skutečnosti, že měl povědomí o neúspěšnosti stížností podávaných Mgr. Pokorným a s ohledem na relevantní odůvodnění rozhodnutí soudu, kárně obviněný s rozhodnutím soudu souhlasil, a také souhlasil s postojem dozorového státního zástupce stížnost nepodávat. K žádosti dozorového státního zástupce pak uvedené zaznamenal na usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání. Na tomto postupu kárně obviněný neshledává nic závadného, neboť je běžné, že státní zástupce s ohledem na odůvodnění soudu změnil svůj názor na věc, a to zejména s vědomím, že v minulosti se svými názory vyjádřenými ve stížnostech nebyl úspěšný.

[24] K věci sp. zn. 2 ZT 124/2024 kárně obviněný uvedl, že popis skutku je v této věci skutečně stručný, nicméně při aprobaci nemohou být zjišťovány veškeré okolnosti případu. Je však zřejmé, že věc byla soudem následně odsouzena dle právní kvalifikace užití v obžalobě s dílčí úpravou skutkové věty. Kárně obviněný v této věci nespátřuje pochybení dozorového státního zástupce ani své při aprobaci.

[25] K věci sp. zn. ZK 282/2024 kárně obviněný uvedl, že příprava jím není aprobována a návrh na potrestání byl kanceláří chybně vypraven k soudu bez jeho aprobace. Kárně obviněný tedy nemá důvod se vyjadřovat k tomu, zda reagoval či nereagoval na údajné pochybení dozorového státního zástupce, neboť přípravu ani návrh na potrestání neschválil. Není zřejmé, z jakého důvodu jím byl aprobován formulář k nevyužití odklonů (v něm není kárnou navrhovatelkou shledáno pochybení). Vzhledem k tomu, že si kárně obviněný na věc nepamatuje, pouze by spekuloval, že zřejmě přípravu (a návrh na potrestání) neschválil právě pro uváděné chyby dozorového státního zástupce.

[26] K věci sp. zn. ZK 330/2024 kárně obviněný uvedl, že návrh na potrestání byl podán toliko pro trestný čin dle § 178 odst. 1 trestního zákoníku a tomuto odpovídala i skutková věta. Původní kvalifikace i pro § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku nebyla užitá, neboť nebyly zajištěny důkazy svědčící o násilném vniknutí do sklepní kóje původně uvedené policejním orgánem při sdělení podezření. Popis skutku dozorovou státní zástupkyní nenaznačoval, že by se mohlo jednat i o přečin krádeže vloupáním a daná kvalifikace ve věci nebyla užitá ani soudem. Co se týká poznámky v přípravě na hlavní líčení „*změna právní kvalifikace*“, je to poznámka dozorové státní zástupkyně vůči kanceláři. Kárně obviněný nerozumí tvrzení navrhovatelky „*přičemž jemu předložený spisový materiál záznam o změně právní kvalifikace neobsahoval*“, neboť ve zkráceném přípravném řízení nedochází (na rozdíl od vyšetřování) k upozornění na změnu právní kvalifikace.

[27] K věci sp. zn. ZK 360/2024 kárně obviněný uvedl, že spis byl původně veden na kolegyni JUDr. Mikšovou, která však v týdnu od 8. 7. do 12. 7. 2024 čerpala spolu s dalšími čtyřmi kolegy týdenní dovolenou. Kárně obviněný tak byl vzhledem k personálnímu podstavu nucen zastupovat nejen svého náměstka Mgr. Ovčáčíka, ale rovněž i kolegyni JUDr. Mikšovou. Právě vzhledem ke kritickému personálnímu podstavu v daném týdnu a jeho vytíženosti svěřil zpracování návrhu na potrestání právní čekatelce Mgr. S. Když mu

pokračování

Mgr. S. předložila návrh na potrestání a přípravu s navrhovaným peněžitým trestem, sdělil jí, že by bylo vhodné též uložit povinnost nahradit způsobenou škodu, která v dané věci převyšovala navrhovaný peněžitý trest. Právní čekatelka návrh předělala, aniž vyjádřila jakékoliv pochybnosti. V návalu práce si kárně obviněný neuvědomil, že daná kombinace peněžitého trestu a povinnosti k náhradě škody je nevhodná a její uložení zákon neupravuje. Teprve až po telefonické konzultaci se soudkyní okresního soudu, která jej na absenci právní úpravy upozornila, shledal, že daný návrh není zřejmě správný a upozornil na to rovněž právní čekatelku s tím, aby prostudovala možnosti uložení povinnosti k náhradě škody. Následně dospěl k názoru, že návrh na uložení povinnosti k úhradě škody společně s peněžitým trestem nebyl správný. To sdělil právní čekatelce i příslušné soudkyni okresního soudu. Učinil také do spisu vzkaz pro svého náměstka, který jej zastupuje (neboť další týden dovolenou čerpal zase on), jak věc zřejmě dopadne, tedy jak bude rozhodnuto trestním příkazem. Kárně obviněný uvedl, že rozhodně netvrdí, že by ve věci postupoval zcela správně, avšak nedomnívá se, že by se mohl dopustit kárného provinění, když navíc soud rozhodl správně a k žádnému vadnému následku nedošlo.

[28] Ke skutkům, v nichž vystupoval jako intervenující státní zástupce, kárně obviněný uvedl, že se ve všech třech věcech jednalo o zkrácená přípravná řízení a nešlo o věci právně složité. Co se týká návrhů trestů zpracovaných dozorovými státními zástupci, odpovídaly spisovému materiálu obstaranému v rámci zkrácených přípravných řízení a kárná navrhovatelka ani nenamítala, že by byly navrženy nesprávně, a tedy i aprobovány vadně. Stejně tak není argumentováno, že by v rámci hlavních líčení byly navrhovány tresty nesprávně, byť kárná navrhovatelka bez jakéhokoliv podkladu uvádí, že kárně obviněný navrhoval trest, který „*případně odporoval rovněž zákonu*“ a „*tresty, které byly soudem uloženy, navíc odporovaly pravidlům trestního zákona pro ukládání individualizovaných trestů pachatelům*“. Jako kárné provinění je spatřováno a navrhovatelkou odůvodněno pouze to, že jeho závěrečný návrh jako intervenujícího státního zástupce v hlavním líčení neodpovídal jím aprobovanému návrhu ve zkráceném přípravném řízení. Kárně obviněný poukázal na to, že právě intervencí u soudu získal ucelený náhled na věc a na osoby pachatelů, který se projevil v jeho závěrečném návrhu. Není pravda, že by daný postup neodůvodnil. Jeho postup byl vždy odůvodněn v závěrečné řeči. Dále daný postup odůvodnil, byť heslovitě, i v záznamech o hlavních líčení. Tresty byly soudem uloženy zejména na základě výsledků konkrétního trestního řízení po proběhlém hlavním líčení a byly individualizované.

[29] Kárně obviněnému není zřejmé, jak kárná navrhovatelka dospěla ke svým „*velmi silným tvrzením*“, že tresty, které byly soudy uloženy, odporovaly pravidlům trestního zákona pro ukládání individualizovaných trestů pachatelům, a že jako intervenující státní zástupce navrhoval trest, který odporoval rovněž zákonu. Kárně obviněný uvedl, že skutečností je pouze to, že navrhl tresty jiné, než byly původně v přípravě navrhovány a jím aprobovány. Nelze však odhlédnout od přípravy ve věci sp. zn. ZK 162/2024, která již v rámci zkráceného přípravného řízení připouštěla i alternativní trest.

[30] Kárně obviněný rovněž zdůraznil, že byť v hlavním líčení vystupoval jako intervenující státní zástupce, pořád také byl vedoucím státním zástupcem, který schvaluje či neschvaluje návrhy trestů, a tedy i může návrh trestu změnit. Změna návrhu trestu byla v souladu s průběhem hlavního líčení, protože na věc získal ucelený náhled, který v rámci zkráceného přípravného řízení nemůže dozorový státní zástupce získat (v rámci daného

druhu trestního řízení není dozor vesměs vykonáván tak intenzivně jako u vyšetřování a v uváděných řízeních se omezil pouze na zpracování návrhů na potrestání).

[31] Kárně obviněný také zdůraznil, že tyto výtky jsou podle jeho názoru zjevně šikanózní, protože odchylky od původně navrhovaných trestů jsou „řešeny“ pouze vůči jeho osobě, ačkoli ke změně a odchylkám od původně navrhovaných trestů docházelo i v jiných případech, v nichž není ze strany kárné navrhovatelky nikterak postupováno.

[32] Kárně obviněný vnímá kárný návrh jako šikanózní ze strany kárné navrhovatelky, co se týká bodu 1.1. kárného návrhu, neboť se jedná primárně o údajná či skutečná pochybení dozorových státních zástupců, vůči kterým ovšem kárná navrhovatelka žádné opatření nečiní. Kárné provinění spatřuje pouze v neodhalení jednotlivých pochybení dozorových státních zástupců z jeho strany jako vedoucího státního zástupce. V této souvislosti nemůže ani obstát případný poukaz na mnohost pochybení kárně obviněného, neboť u jednoho dozorového státního zástupce se jedná o pět pochybení, které kárná navrhovatelka nikterak neřeší. Současně ovšem kárně obviněný dodal, že daná pochybení dozorových státních zástupců (ani jejich neodhalení) nemohou naplňovat podstatu kárného provinění.

[33] **Kárná navrhovatelka** v replice ke stanovisku kárně obviněného uvedla, že vůči ministru spravedlnosti provedla jediný úkon, a to transparentní podání návrhu na odvolání kárně obviněného z funkce vedoucího státního zástupce pro zjištěné nedostatky v činnosti vedoucího státního zástupce, které nelze považovat za nedostatky formální a bagatelní, a to jak pro jejich mnohost, tak i přesah do řádného fungování okresního státního zastupitelství po stránce personální i po stránce řádného nastavení jednotlivých procesů. Takto postupovala z důvodu své odpovědnosti jako krajské státní zástupkyně ve smyslu § 13g odst. 1 písm. a), písm. d) zákona o státním zastupitelství (tj. zajistit chod okresních státních zastupitelství v obvodu působnosti krajského státního zastupitelství po stránce personální a dbát na plynulost řízení u nich, jakož i dohlížet na řádné plnění povinností státních zástupců), neboť jiné postupy, které by zajistily změnu ve vedení okresního státního zastupitelství, byly z její strany vyčerpány.

[34] K obhajobě kárně obviněného se kárná navrhovatelka vyjádřila tak, že nemůže obstát tvrzení, že kárný návrh je návrhem šikanózním. Kárně obviněný se již od okamžiku, kdy bylo nadřízeným orgánem reagováno na jeho významná pochybení ve funkci vedoucího státního zástupce (nejméně ode dne 20. 10. 2023), opakovaně snaží vyvolat dojem, že jeho práce je bezchybná a její kritika není oprávněná. Kárně obviněnému byly ovšem již jejím předchůdcem opakovaně sděleny výhrady k výkonu jeho funkce a dopisem ze dne 10. 12. 2020, byl také vyzván ke zvážení svého setrvání ve vedení úřadu. Rovněž ji oslovili sami podřízení kárně obviněného. Tyto kroky se snaží kárně obviněný zpochybnit (podnět k nejvyššímu státnímu zástupci ze dne 24. 10. 2024) i medializací svého náhledu na kárné obvinění. Pokud kárně obviněný ve svém vyjádření namítá neoprávněnost udělené výtky, není kárné navrhovatelce známo, že by v tomto směru učinil jakékoli relevantní kroky.

[35] Dále se kárná navrhovatelka vyjádřila ke kárně obviněným namítanému nedodržení zákonné lhůty pro podání kárného návrhu. Uvedla, že o vadném postupu při výkonu vnitřního dohledu, jehož provedení bylo uloženo kárně obviněnému jako vedoucímu státnímu zástupci jejím pokynem ze dne 30. 1. 2024 za současného stanovení lhůty pro jeho

pokračování

splnění do 29. 2. 2024, se mohla dozvědět nejdříve dne 21. 6. 2024. Na základě následného vyjádření kárně obviněného doručeného dne 18. 3. 2024, totiž uložila dne 20. 3. 2024 provedení instančního dohledu nad daným vnitřním dohledem. Závěry tohoto dohledu jí byly předloženy právě dne 21. 6. 2024, přičemž skutečně se s nimi seznámila až dne 10. 7. 2024. Teprve v tom okamžiku byla informována o tom, že kárně obviněný, nikoli v souladu se skutečností, ji jako nadřízenou lživě informoval o ukončení věci, v níž měl vnitřní dohled vykonat, jakož i o vadnosti a nesprávnosti jeho zjištění, která v rámci vnitřního dohledu učinil. Sdělení kárně obviněným učiněná v jeho dopisech ze dnů 27. 2. 2024 a 18. 3. 2024 se nezakládají na pravdě, neboť v postupech dozorového státního zástupce byla shledána dohledovým orgánem významná pochybení. Trestní věc, v níž byly zahájeny úkony trestního řízení dne 3. 1. 2020, ukončena nebyla, pouze byla bez relevantního důvodu policejním orgánem dále vedena pod jinou spisovou značkou. Pokud tedy kárný návrh kárná navrhovatelka podala dne 2. 10. 2024, byla z její strany zákonná lhůta dodržena.

[36] Dále kárná navrhovatelka rozvedla, že v případě skutků popsaných pod bodem I. 1) a) - j) kárného návrhu se kárně obviněný v podstatě doznal k tomu, že jím provedená aprobace byla toliko formální, avšak své jednání jako vedoucího státního zástupce nepřijatelně bagatelizoval. To dále rozvedla a zdůraznila, že kárně obviněný svým zcela nedbalým postupem v oblasti aprobačního procesu přispěl k dlouhodobému snížení vážnosti i respektu činnosti okresního státního zastupitelství, v jehož čele stál, vážně přispěl ke snížení důvěry tohoto úřadu v nikoli zanedbatelné návrhové rovině, která může vyústit i v přebírání chyb následně se vyskytнуvších v soudních rozhodnutích. V této souvislosti poukázala též na svůj návrh podaný ministru spravedlnosti dne 17. 1. 2024. Podle názoru kárné navrhovatelky se také v případě svého vyjádření k bodu II. kárného návrhu kárně obviněný fakticky přiznává a opětovně věc bagatelizuje tím, že se zaštiťuje vydáním správného rozhodnutí soudem. Nepřípadný je v tomto případě též poukaz kárně obviněného na souhlas právní čekatelky s postupem, který nastínil, a na nával práce (porada krajské státní zástupkyně, která se konala dne 8. 7. 2024 v budově nacházející se cca 3 minuty od jeho pracoviště; která trvala od 9:00 do 13:30 hodin - návrh soudu byl přitom podán až dne 10. 7. 2024).

[37] Kárná navrhovatelka konečně s ohledem na to, že vzhledem k tomu, že Ministerstvo spravedlnosti i přes její opakované urgency nerozhodlo o jejím návrhu ve smyslu § 10 odst. 4 zákona o státním zastupitelství, provedla úpravu kárného návrhu, když jednání kárně obviněného popsané pod bodem ad I. kárného návrhu lze považovat za zaviněné porušení povinnosti státního zástupce a zaviněné jednání, jímž kárně obviněný ohrozil důvěru v činnost státního zastupitelství a odbornost jeho postupu, a tudíž navrhuje, aby nadále bylo jeho jednání kvalifikováno jako jediné kárné provinění podle § 28 odst.1 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustil pokračujícími útoky popsanými pod body I. - III. kárného návrhu ze dne 25. 9. 2024. V ostatním setrvala na znění původního návrhu. Dále poukázala na charakter spáchaného kárného provinění, které představuje pokračující kárné provinění, přičemž některé dílčí útoky proběhly již před nabytím účinnosti zákona č. 83/2024 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů. S ohledem na to považuje kárná navrhovatelka za přílehavější hodnotit toto provinění optikou jediné právní kvalifikace ve smyslu § 28 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. V této souvislosti kárná navrhovatelka

poukázala na rozhodnutí NSS ze dne 14. 10. 2011, čj. 12 Ksz 4/2011-122, a ze dne 15. 12. 2021 čj. 12 Ksz 4/2021-224, v nichž kárný senát konstatoval, že funkce státního zástupce a funkce vedoucího státního zástupce je neoddělitelná, na čemž nic nemění to, že určitá pochybení okresních státních zástupců mohou být též důvodem pro jejich odvolání z funkce ministrem spravedlnosti podle § 10 odst. 4 zákona o státním zastupitelství. Tato řízení totiž jsou na sobě do značné míry nezávislá. Kárným proviněním státního zástupce tedy může být i porušení povinností při výkonu funkce vedoucího státního zástupce.

2. Ústní jednání

[38] Dne 30. 4. 2024 proběhlo ve věci ústní jednání, kterého se zúčastnila kárná navrhovatelka i kárně obviněný.

[39] Kárná navrhovatelka i kárně obviněný setrvali na svých stanoviscích, z nichž bylo rovněž zřejmé, že případné uzavření dohody o vině a kárném opatření není možné.

[40] Kárný soud poté provedl k důkazu zejména spisy Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem spisových značek 2 ZT 371/2023, ZK 52/2024, ZK 81/2024, ZK 89/2024, ZK 91/2024, ZK 95/2024, 2 ZT 54/2024, ZK 282/2024, ZK 330/2024, ZK 360/2024, ZK 206/2024, ZK 250/2024, ZK 162/2024, ZK 209/2024, ZK 349/2024, spisy Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem sp. zn. 1 SPR 50/20149 a sp. zn. 1 SPR 118/2024, sp. zn. 1 KZN 321/2023, Organizační a aprobační řád OSZ, přípis Mgr. Kadlčeka (tehdejší krajský státní zástupce) ze dne 10. 12. 2020, záznam státní zástupkyně JUDr. Lenky Večerkové ze dne 15. 11. 2024 ke spisu sp. zn. ZK 330/2024, spis Ministerstva spravedlnosti sp. zn. MSP 13/2024 OPAJ-SZ, spisy Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 6 T 117/2024, sp. zn. 63 T 60/2024, sp. zn. 63 T 45/2024 a další důkazy, jak jsou dále uvedeny.

[41] Podle části druhé Opatření č. 1/2018, sp. zn. SPR 290/2018, okresního státního zástupce v Ústí nad Labem ze dne 11. 4. 2018, Organizační a aprobační řád Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem, 1) *Jednotliví státní zástupci podepisují svým jménem veškeré návrhy, usnesení, obžaloby, návrhy na potrestání a opravné prostředky (popř. jiné úkony dle trestního řádu), přičemž obžaloby včetně rozpracovaných příprav, usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání, podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, narovnání, zastavení trestního stíhání, usnesení o zahájení trestního stíhání a u rozhodnutí, kde si to okresní státní zástupce vyhradí předkládají po podpisu ke schválení okresnímu státnímu zástupci; dle individuálního zvážení tak postupují i v jiných věcech.*

[42] Podle přípisu Mgr. Radima Kadlčeka, krajského státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, ze dne 10. 12. 2020, byl kárně obviněnému vysvětlen princip fungování stáží (dočasného přidělení) na uvedeném krajském státním zastupitelství. Kárně obviněnému byla popsána personální situace i na okresních státních zastupitelstvích a byl upozorněn na to, že jeho opakovaná nesouhlasná stanoviska s dočasným přidělením jemu podřízených státních zástupců se jeví jako „neobjektivní až hysterická“. Pakliže je ovšem skutečně přesvědčen, že okresní státní zastupitelství v Ústí nad Labem za současného stavu řídit nelze, byl kárně obviněný krajským státním zástupcem vyzván ke zvážení svého setrvání v pozici okresního státního zástupce v Ústí nad Labem.

[43] Ze spisu Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem sp. zn. 1 SPR 50/2019 (dohledová prověrka u OSZ v Ústí nad Labem – vyhodnocení kvality obžalob a kvality a

pokračování

účinnosti apobačního procesu), a to ze jména ze *Záznamu z dohledové prověrky zaměřené na vyhodnocení kvality obžalob a kvality a účinnosti apobačního procesu*, která byla provedena dne 19. 2. 2019 u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem kárný soud zjistil, že ve vztahu k otázce *využívání organizačního a apobačního řádu ve vztahu k podávaným obžalobám z předložených dozorových spisů* vyplynulo, že okresní státní zástupce (kárně obviněný) „dodržoval“ apobační řád vydaný opatřením ze dne 16. 1. 2012 č. 1/2012 sp. zn. SPR 45/2012, kdy pouze tzv. *parafuje přípravu státního zástupce na hlavní líčení*. Z vybraného vzorku trestních věcí však plyne, že *apobační činnost okresního státního zástupce je ryze formální, přičemž z jeho strany jsou zásady činěny jen ojediněle, a to pouze pokud jde o korigování navrhovaných trestů*. V rámci navrhovaných opatření je pak uvedeno, že *s přihlédnutím k výsledkům dohledové prověrky, z nichž vyplynulo, že institut vnitřního dohledu je v rámci apobačního oprávnění okresního státního zástupce nedostatečný a zjištěná pochybení státních zástupců při zpracování podaných obžalob zůstala v rámci apobačního procesu zcela bez reakce, je třeba okresnímu státnímu zástupci (kárně obviněnému) uložit, aby zintenzivnil výkon svých apobačních oprávnění, zejména pak se zaměřením na zjištěné nedostatky, kdy je třeba věnovat náležitou pozornost nejen žalobním návrhům, ale rovněž tak i odůvodnění podaných obžalob*. Současně je třeba okresnímu státnímu zástupci (kárně obviněnému) uložit, aby dokumentovaným způsobem zachytil reakce na pochybení dozorových státních zástupců v dozorových spisech.

[44] Ze spisu Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem sp. zn. 1 SPR 118/2024 (dohledová prověrka– kvalita obžalob apobačního oprávnění OSZ v Ústí nad Labem v návaznosti na zjištění učiněná v rámci prověrky v roce 2022), a to ze jména ze *Záznamu státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 25. 6. 2024 o dohledové prověrce u spisů vedených Okresním státním zastupitelstvím v Ústí nad Labem*, kárný soud zjistil, že dohledová prověrka byla zaměřena na rozsah a kvalitu apobačního oprávnění okresního státního zástupce – kárně obviněného a týkala se vybraných spisů za období od 1. 1. 2024 do 31. 5. 2024 a hledisek: 1) rozsah využití apobačního oprávnění okresního státního zástupce v Ústí nad Labem, zejména ve vztahu ke znění Organizačního a apobačního řádu OSZ, 2) kvalita apobačního oprávnění okresního státního zástupce v Ústí nad Labem.

[45] Z osobního spisu kárně obviněného plyne, že dnem 14. 2. 2002 byl jmenován do funkce státního zástupce a přidělen k výkonu služby k Okresnímu státnímu zastupitelství v Mostě. Rozhodnutím ministra spravedlnosti ČR ze dne 22. 9. 2004 byl kárně obviněný jmenován do funkce okresního státního zástupce v Ústí nad Labem.

[46] Z přípisu krajského státního zástupce v Ústí nad Labem Mgr. Radima Kadlčeka ze dne 12. 5. 2023 plyne, že stížnost Mgr. Jakuba Juřici, státního zástupce okresního státního zastupitelství, na údajně nevhodné chování kárně obviněného nebyla shledána jako důvodná. Přesto však krajský státní zástupce poukázal na to, že Mgr. Juřica není v poslední době jediným státním zástupcem, který subjektivně vnímá rozdělávání spisů u okresního státního zastupitelství jako nespravedlivé. Stěžovateli pak bylo nutné přisvědčit v tom, že po dobu vedení úřadu kárně obviněným státní zástupci, kteří se vrátili ze stáže u nadřízeného státního zastupitelství, vnímají ze strany kárně obviněného určitý despekt a mají pocit, že jsou za stáž fakticky trestáni (zvýšeným nápadem apod.). V minulosti byly zaznamenány i případy zásadního zhoršení mezilidských vztahů ještě v průběhu stáže a eventuální návrat těchto státních zástupců k okresnímu státnímu zastupitelství byl z tohoto důvodu nevhodný. Nepochopení pro stáže u nadřízených státních zastupitelství je již pevně zakotveno

v pracovní pověsti kárně obviněného. Kárně obviněný byl krajským státním zástupcem požádán, aby soustavu státních zastupitelství vnímal jako celek. Dále podle názoru krajského státního zástupce nelze trvale přecházet ani poznámky některých státních zástupců k nerovnoměrnému rozdělování nápadu trestních věcí. K odstranění takových subjektivně negativních pocitů může dle krajského státního zástupce dojít zejména zintenzivněnou komunikací. Dále krajský státní zástupce považoval za vhodné stručně dodat, že vysvětlení kárně obviněného, proč byl kávovar zakoupený z rozpočtu krajského státního zastupitelství a určený ke společnému užívání, umístěn v kanceláři kárně obviněného a nebyl dostupný všem zaměstnancům a státním zástupcům okresního státního zastupitelství, je pro něj stěží pochopitelné. Úkolem vedoucího státního zástupce není nastavovat platby za jednu dávku kávy, příp. usilovat samostatným užíváním kávovaru o eliminaci jakési plastové chuti, která se v něm měla údajně vyskytovat.

[47] Písemnou výtkou dle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství ze dne 30. 5. 2024 kárná navrhovatelka kárně obviněnému vytkla, že „jako vedoucí státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem (dále jen OSZ) v rámci svých řídicích oprávnění nedbal na předchozí pokyny a zásady vyjádřené vedoucím státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem učiněné pod sp. zn. 1 SPR 71/2023 a 1 SPR 233/2023 a svým vadným postupem, jímž nerovnoměrně, netransparentně, mimo určené specializace, které sám stanovil ve svém opatření č. 1/2024 a svévolně přiděloval agendu k vyřízení jednotlivým státním zástupcům, když státní zástupci Mgr. Murár a Mgr. Klímová byli v jednotlivých měsících roku 2024 (do 27. 5. 2024) zatěžováni v rámci agend vedených v rejstříku ZT, ZK i ZN násobně více nežli ostatní státní zástupci přidělení k výkonu funkce k OSZ, specialiste na všeobecnou hospodářskou a majetkovou trestnou činnost a trestnou činnost právnických osob, Mgr. Klímové, přidělil dne 16. 5. k vyřízení věc zapsanou pod sp. zn. 1 ZN 4551/2024, která se týkala trestné činnosti spáchané na mládeži, tedy specializace odlišné a svěřené na státním zastupitelství, které vede, dvěma jiným státním zástupcům, kteří v době nápadu této věci vykazovali nižší nápad nežli Mgr. Klímová, která věc dostala přidělenou ke zpracování a následně poté, co byl na vadný postup upozorněn, přidělení zcela svévolně ponechal v platnosti, když zcela nekonkrétně a obecně odkázal na zatížení jednotlivých státních zástupců, dne 22. 5. 2024 k vyřízení věc zapsanou pod sp. zn. 1 ZN 4585/2024, týkající se podezření ze spáchání trestného činu porušování domovní svobody, nebezpečného vyhrožování, krádeže a neoprávněného opatření padělání a pozměnění platebního prostředku, když s ohledem na popis skutku v záznamu o zahájení trestního stíhání se jednalo primárně o násilné jednání druhu vůči bývalé družce, tedy jste při výkonu své funkce nerespektoval pokyny a stanoviska nadřízeného státního zastupitelství a porušil povinnost postupovat nestranně a spravedlivě zakotvenou v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, jednak povinnost vedoucího státního zástupce zakotvenou v § 13h odst. 2 zákona o státním zastupitelství v souladu s oprávněními stanoveným i tímto zákonem dbát na plynulost řízení u okresního státního zastupitelství a dohlížet na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u těchto státních zastupitelství.“

[48] Ze spisu Ministerstva spravedlnosti sp. zn. MSP-13/2024-OPAJ-SZ plyne, že kárná navrhovatelka v podání ze dne 17. 1. 2024 navrhla podle § 10 odst. 4 zákona o státním zastupitelství odvolání kárně obviněného z funkce okresního státního zástupce v Ústí nad Labem, neboť I. neplnil povinnost vedoucího státního zástupce specifikovanou v § 13h odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství – podílet se na zajištění chodu úřadu po stránce personální a organizační, II. neplnil povinnost vedoucího státního zástupce zakotvenou v § 13h odst. 2 zákona o státním zastupitelství v souladu s oprávněními stanovenými tímto

pokračování

zákonem dbát na plynulost řízení u okresního státního zastupitelství a dohlížet na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u těchto státních zastupitelství, III. neplnil povinnost vedoucího státního zástupce stanovenou v § 13h odst. 1 písm. e) zákona o státním zastupitelství dohlížet na čekatelskou praxi po dobu jejího výkonu u okresního státního zastupitelství, IV. neplnil povinnost stanovenou v § 13h odst. 1 písm. g) zákona o státním zastupitelství plnit další úkoly stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní předpis, když nerespektoval opatření nadřízeného státního zastupitelství vydané v souladu s § 13c odst. 7 zákona pod čj. 1 SPR 176/2023-1, V. pro doplnění kárná návrhovatka uvedla další skutečnosti, které měly charakterizovat osobní a osobnostní charakteristiky kárně obviněného neslučitelné s výkonem jeho funkce vedoucího státního zástupce. Jednotlivé důvody návrhu jsou kárnou návrhovatkou velmi podrobně zdůvodněny. S návrhem na své odvolání z funkce okresního státního zástupce kárně obviněný nesouhlasil, což rovněž velmi podrobně zdůvodnil. Řízení o odvolání kárně obviněného bylo usnesením ze dne 4. 2. 2025 podle § 10 odst. 4 zákona o státním zastupitelství, § 66 odst. 2 správního řádu zastaveno, neboť zánikem funkce kárně obviněného uplynutím funkčního období okresního státního zástupce zanikl i důvod daného řízení. Součástí spisu Ministerstva spravedlnosti jsou ovšem i další podání jako přípis kárně obviněného ze dne 20. 10. 2023, jímž kárné návrhovatce sděluje, že k jejímu nátlaku, aby podal rezignaci na pozici vedoucího státního zástupce učiněnému na osobní schůzce dne 17. 10. 2023 v její kanceláři, uvádí, že rezignaci podávat nebude, neboť k tomuto kroku nevidí relevantní důvody. Kárná návrhovatka se vůči kárně obviněným použitému termínu ohradila přípisem ze dne 20. 10. 2023.

[49] Skutková zjištění učiněná z dalších listinných důkazů jsou rozvedena u jednotlivých posuzovaných dílčích skutků níže.

[50] Kárně obviněný se v rámci své výpovědi u ústního jednání podrobně vyjádřil k jednotlivým vytýkaným skutkům, přičemž jeho výpověď koresponduje s jeho argumentací ve vyjádření ke kárnému návrhu, na niž tedy v tomto směru kárný soud pro stručnost odkazuje.

[51] Při svých závěrečných řečech kárná návrhovatka i kárně obviněný setrvali na již uvedených stanoviscích.

3. Hodnocení kárného soudu

[52] Úvodem je třeba v obecné rovině zdůraznit, že při posouzení návrhu na zahájení kárného řízení kárný soud vycházel z definice kárného provinění obsažené v zákoně o státním zastupitelství a z povahy a významu institutu kárné odpovědnosti státního zástupce, které z tohoto zákona vyplývají. Přitom i s ohledem na vymezení skutků v nyní projednávané věci je nutné vzít v úvahu roli státního zastupitelství v ústavním a zákonném rámci, jakož i zohlednit postavení (řadového) státního zástupce a postavení vedoucího státního zástupce.

[53] Podle § 23 odst. 1 zákona o státním zastupitelství *státní zástupce výkonem své funkce zajišťuje působnost státního zastupitelství; jím provedené úkony jsou považovány za úkony státního zastupitelství*

[54] Podle § 28 odst. 1 zákona o státním zastupitelství *kárným proviněním státního zástupce je zaviněné porušení povinnosti státního zástupce nebo zaviněné jednání, kterým státní*

zástupce ohrozil důvěru v nestranný, odborný nebo zákonný postup státního zástupce nebo státního zastupitelství anebo snížil vážnost a důstojnost funkce státního zástupce nebo státního zastupitelství (dříve zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce nebo státního zastupitelství). Zákon o státním zastupitelství však dále v ustanoveních § 12c a násl. upravuje mechanismus dohledu, v jehož rámci mohou být zjištěny, projednány a napraveny jednotlivé nedostatky v postupu státních zástupců. Dále podle § 31 zákona o státním zastupitelství (dříve obdobně § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství) drobné nedostatky a poklesky může orgán správy státního zastupitelství, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení, státnímu zástupci nebo vedoucímu státnímu zástupci písemně vytknout, aniž by podal návrh na zahájení kárného řízení.

[55] K postavení státního zastupitelství lze v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soud ze dne 12. 6. 2012, čj. 1 As 51/2012-242, uvést, že státní zastupitelství je ústavně zakotveno v hlavě třetí ústavy o moci výkonné, a to v čl. 80, který svěřuje státnímu zastupitelství úlohu zastupovat veřejnou žalobu v trestním řízení a vykonávat i další úkoly, stanoví-li tak zákon. Působnost a postavení státního zastupitelství ponechává Ústava zákoně úpravě, a to zákonu o státním zastupitelství, trestnímu řádu a řadě dalších zákonů. O významné roli státního zastupitelství pro prosazování právního státu a ochranu lidských práv hovoří i úprava mezinárodní, přestože nejde o formálně závazné prameny práva.

[56] Státní zastupitelství je tedy v ústavní rovině institucionálně upraveno v rámci exekutivní hlavy třetí, pro niž je typický hierarchický a subordinační princip. Není však klasickým správním úřadem v tom smyslu, jak jej užívá čl. 79 Ústavy. Nemá a ani nemůže mít ty pravomoci, které jsou jinak ústavně svěřeny správním úřadům, zejména nemůže vydávat právní předpisy. Státní zastupitelství není takovým orgánem, který by mohl rozhodovat ve správním řízení o právech a povinnostech fyzických a právnických osob (jak to pravidelně činí správní orgány). Ani z Ústavy samotné nelze dovozovat charakter státních zastupitelství jako správního orgánu. Přestože systematicky je státní zastupitelství řazeno k moci výkonné, nejedná se o vykonavatele veřejné správy, neboť při výkonu své působnosti vystupuje jako samostatný, nezávislý a nestranný orgán. Od správních úřadů se též odlišuje druhem své činnosti, tedy zastupováním veřejné žaloby v trestním řízení před soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2005, čj. 6 As 58/2004-45). Nelze též pominout aspekty nezávislosti, které jsou implicitně vyjádřeny také v zákoně o státním zastupitelství. Státní zastupitelství bylo zřízeno jako soustava úřadů státu při ochraně veřejného zájmu ve věcech svěřených do působnosti státního zastupitelství (§ 1 odst. 1 zákona o státním zastupitelství). Činnost státního zastupitelství se řídí výlučně zákonem (§ 2 odst. 1 zákona o státním zastupitelství). Dochází ovšem ke střetu a průniků dvou principů – principů subordinační a principu nezávislosti státního zastupitelství.

[57] Vedoucí státní zástupce je nad rámec náplně primární činnosti státního zástupce významným představitelem státního zastupitelství jakožto instituce zajišťující ochranu veřejného zájmu. Na základě jemu svěřených kompetencí (§ 8 zákona o státním zastupitelství) je oprávněn stanovit vnitřní organizaci příslušného státního zastupitelství, rozdělit agendu mezi státní zástupce a zajistit specializaci podle zvláštních právních předpisů. Rovněž podle § 13e až § 13h zákona o státním zastupitelství se vedoucí státní zástupci podílí na zajištění chodu příslušného státního zastupitelství po stránce personální, organizační,

pokračování

hospodářské, materiální a finanční, vyřizují stížnosti, dohlíží na čekatelskou praxi apod. Vedoucí státní zástupci tak nad rámec výkonu funkce řadového státního zástupce určujícím způsobem ovlivňují chod státního zastupitelství, v jehož čele stojí, vytvářejí organizační struktury a vnitřní vztahy. Obecně lze konstatovat, že na rozhodnutí vedoucího státního zástupce záleží, zda jimi řízená státní zastupitelství (resp. státní zástupci) kvalitně a plynule zabezpečují výkon zákonem jim svěřené působnosti – zastupování veřejné žaloby. Tímto je dán veřejný zájem na řádném výkonu řídicích a organizačních pravomocí vedoucího státního zástupce, do něhož má být zasahováno pouze z předvídatelných zákonem stanovených důvodů, bez možnosti nahodilosti a svévole.

[58] Dále je vhodné uvést, že odpovědností konkrétního státního zástupce za řízení před soudem se již Nejvyšší správní soud jako soud kárný ve své rozhodovací činnosti zabýval. Konkrétní státní zástupce jistě nese zcela stěžejní díl odpovědnosti za postup v konkrétní věci a jeho role je tak klíčová. Nejvyšší správní soud uvedl mj. v bodě 130 rozsudku ze dne 12. 6. 2012, čj. 1 As 51/2012-242, č. 2702/2012 Sb. NSS: *„Státní zastupitelství nesmí být souborem bezbarvých anonymních úředníků čekajících na pokyny, kteří nenesou vlastní odpovědnost za rozhodování v konkrétní věci, ať už v přípravném řízení při výkonu dozoru nad činností policejních orgánů či po podání obžaloby při jejím zastupování v hlavním líčení před soudem, a schovají se do byrokratického systému několikastupňového schvalování, aprobování atd. za své nadřízené, kteří naopak svou odpovědnost ze sebe sejmou s poukazem na samostatnost jednotlivých státních zástupců.“* Obdobně Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 14. 2. 2017, čj. 12 Ksz 4/2016-142, uvedl: *„Je sice nepochybné, že podle § 12e zákona o státním zastupitelství je vedoucí státní zástupce v rámci výkonu vnitřního dohledu oprávněn dávat pokyny k postupu při vyřizování věcí státním zástupcům, kteří jsou povinni se jimi řídit, vyjma pokynu nezákonného. Nicméně jestliže nesplnění takového závazného pokynu nemá žádný nežádoucí vliv na průběh trestního řízení nebo danou trestní věc negativně ovlivňuje pouze nepatrně, neohrožuje vážnost a důvěryhodnost soustavy státních zastupitelství a není výrazem znevažování řídicí role a autority nadřízeného státního zástupce, pak se jedná pouze o formální porušení povinností státního zástupce, které nedosahuje větší intenzity a závažnosti nutné pro naplnění znaků skutkové podstaty kárného provinění. Při opačném přístupu vedoucího ke kárnému postihu za jakékoli nesplnění pokynu vedoucího státního zástupce by se postupně státní zastupitelství stalo souborem anonymních, nesamostatných a neodpovědných úředníků, kteří by jen vyčkávali na instrukce svých nadřízených a jejichž jedinou snahou by bylo tyto úkoly svědomitě plnit.“* Dále lze připomenout rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 20. 2019, čj. 12 Ksz 2/2019-101: *„I ze shora citovaných rozhodnutí je zřejmé, že ačkoliv je státní zastupitelství budováno i na hierarchickém principu, nelze pominout významné postavení řadových státních zástupců. Stejně jako na jakémkoliv jiném pracovišti je ideální stav ten, ve kterém podřízení poslouchají pokyny nadřízených ne pouze kvůli tomu, že to jsou jejich nadřízení, ale zejména z toho důvodu, že sami považují vydané pokyny za správné a ztotožňují se s nimi. Nezbytným předpokladem takového stavu je to, že podřízení rozumí, proč jim jsou pokyny vydávány a vedoucí je ochoten vyslechnout jejich názor a buď jej přijmout, nebo jim být schopen vysvětlit, proč je lepší řídit se jeho názorem. Jen tak lze naplnit požadavek odbornosti a transparentnosti uděleného pokynu.“* K odpovědnosti konkrétního státního zástupce však přistupuje i princip hierarchicky řízené soustavy státního zastupitelství, jak výslovně zmiňují i citovaná rozhodnutí. V tomto směru je třeba odkázat zejména na závěry vyslovené k této otázce v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2019, čj. 12 Ksz 7/2018-160, který dále shrnul obecné závěry k závažnosti pokynu vedoucího státního zástupce do právní věty, podle níž: *„S ohledem na nadřízené postavení a řídicí*

pravomoci vedoucího státního zástupce, mezi něž náleží i oprávnění zasahovat do postupu při vyřizování věcí podřízenými státnímu zástupci, se nesplnění vnitřního dohledového pokynu za použití § 12e odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, nemůže stát běžnou praxí v soustavě státního zastupitelství, nýbrž se má spíše jednat o krajní prostředek dozorového státního zástupce při řešení sporu mezi ním a vedoucím či jím pověřeným státním zástupcem o naprosto zásadních právních, skutkových či procesních otázkách, jejichž posouzení bude mít podstatný vliv na výsledek trestního řízení. Výjimečný postup podle § 12e odst. 3 zákona o státním zastupitelství tak nemůže být prostředkem pro neplnění povinností státních zástupců při vyřizování jejich agendy ani prostorem k vedení nepodstatné právní polemiky či k řešení nevýznamných sporů o správnost či vhodnost postupu při vyřizování jednotlivých trestních věcí mezi adresáty interních dohledových pokynů, které nelze považovat za zjevně protiprávní, a vedoucími či jimi pověřenými státními zástupci.“ Uvedené závěry se obdobně aplikují při posouzení pokynu nadřízeného vedoucího státního zástupce udělenému podřízenému vedoucímu státnímu zástupci.

[59] Z citovaných závěrů lze shrnout, že řadový státní zástupce má klíčovou odpovědnost za vyřizování konkrétní věci. Je proto primárně na něm, jak bude v dané věci postupovat. Zároveň však není ve svém postupu zcela nezávislý. Pokud (nadřízený) vedoucí státní zástupce využije svého oprávnění udělovat pokyny, musí je státní zástupce respektovat, pokud nejsou v rozporu se zákonem. Tento závěr má v nyní projednávané věci svůj význam zejména ve vztahu k dílčímu skutkům, v nichž kárně obviněný vystupoval jako intervenující státní zástupce.

[60] Ve vztahu k odpovědnosti kárně obviněného vykonávajícího v rozhodné době též funkci vedoucího okresního státního zástupce je pak nutné uvést, že tato odpovědnost pramení z jeho zákonných řídicích a organizačních kompetencí. Tato odpovědnost není vyčerpána prostým zákonným výčtem, jeho odpovědnost je v širším smyslu také odpovědností za instituci, v jejímž čele stojí. Ani paralelně existující osobní odpovědnost jednotlivých (řadových) státních zástupců v rámci jejich dozorových kompetencí nesnímá z vedoucího státního zástupce (kárně obviněného) odpovědnost za provoz okresního státního zastupitelství. Kontrolní a řídicí pravomoci vedoucího státního zástupce opravňují i k tomu, aby na případné chyby jednotlivých (řadových) státních zástupců reagoval a zjednal jejich nápravu. Právě korektivní dimenze, tedy náprava chyb, zjišťování systémových nedostatků a předcházení jejich opakování, je jedním z úkolů vedoucího státního zástupce. Od dozorujících státních zástupců ani vedoucích státních zástupců sice nikdo nemůže požadovat „robotickou přesnost“, ale i s přihlédnutím k zásadě „mýliti se je lidské“ nelze akceptovat, aby řada případů byla přes upozornění opakovaně zatěžována, byť relativně drobnými, procesními vadami bez snahy o nápravu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2012, čj. 1 As 51/2012-242). I zde je však nutné hodnotit závažnost těchto vad a jejich význam (negativní následky) pro dané trestní řízení, případně pro činnost státního zastupitelství, jakož i závažnost kriminality, které se daná věc týká (jak uvedl Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku: „Co by se na méně významném teritoriu mohlo jevit v zásadě banální, může mít v rámci klíčového elitního útvaru, navíc v takovém množství, kritické společenské důsledky. Jinými slovy, posuzuje-li stěžovatel otázku závažnosti pochybení, je oprávněn zkoumat nejen kolikrát, jak a co, ale i otázku, kde se takové pochybení stalo.“)

pokračování

[61] Kárný soud na tomto místě ve shodě s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2021, čj. 12 Ksz 2/2021-51, také dodává, že aprobační řád je dokumentem standardně vydávaným vedoucím státním zástupcem, kterým pro konkrétní státní zastupitelství obecně stanovuje věci, nad kterými chce v souladu s § 12e o státním zastupitelství i bez dalšího konkrétního pokynu vykonávat dohled sám, nebo prostřednictvím jím určeného státního zástupce. Jde tak o druh pokynu, kterým ukládá podřízeným státním zástupcům, jaké věci mají předkládat k aprobaci, tedy k udělení pokynu v konkrétní věci před tím, než opustí státní zastupitelství. Na tom nic nemění, že aprobace doslova znamená „*schválení*“ a naznačuje tedy, že velmi často půjde o schválení návrhu tak, jak je předložen státním zástupcem. Vedoucí státní zástupce, nebo jím určený státní zástupce, mohou bez ohledu na návrh státního zástupce uložit jiný pokyn. Ten může státní zástupce odmítnout postupem podle § 12e odst. 3 zákona o státním zastupitelství z důvodu jeho rozporu se zákonem (§ 12e odst. 2 téhož zákona). Jinak je však takovým pokynem vázán.

[62] Kárný soud rovněž v této souvislosti zdůrazňuje, že v kárném řízení ve věcech státních zástupců se aplikují principy subsidiarity kárného postihu a kárnou odpovědnost lze dovozovat pouze v závažných případech, v nichž nepostačuje uplatnění mechanismů dohledu a řízení v soustavě státního zastupitelství (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2010, čj. 12 Ksz 3/2010-83). Porušení povinností při výkonu funkce státního zástupce proto naplňuje znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jen je-li zaviněné a dosahuje-li větší intenzity. Myšlenka, že kárné právo představuje prostředek *ultima ratio*, byla též rozvinuta v dalších rozhodnutích kárného soudu ve věcech státních zástupců.

[63] V nyní posuzované věci je také třeba zdůraznit, že střet názorů vedoucího státního zástupce s jemu podřízeným (i vedoucím) státním zástupcem o odbornou správnost a pečlivost se pravidelně vymyká materiálnímu dosahu kárného provinění. V rámci kárného řízení je možné posuzovat jen opravdu výjimečné excesy, neboť v opačném případě by celá soustava státních zastupitelství se všemi řídicími pracovníky a jejich nástroji k řídicí a dohledové činnosti mohla jednoduše přenášet nedostatky vnitřní komunikace na kárný soud, což není smyslem kárného řízení (viz opět rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2010, čj. 12 Ksz 3/2010-83).

[64] Dříve, než se v návaznosti na výše uvedená obecná východiska bude dále kárný soud věnovat jednotlivým jednáním kárně obviněného jak v postavení vedoucího (okresního) státního zástupce, tak v postavení dozorového státního zástupce, která jsou mu vytýkána v kárném návrhu, je nutné konstatovat, že téměř všemi skutky popsány v návrhu na zahájení kárného řízení prolíná výtky, že kárně obviněný svou aprobaci přes předchozí upozornění prováděl tak, že svou nedatovanou parafoi opatřil vždy pouze přípravu státního zástupce na hlavní líčení. K této otázce kárný soud považuje za vhodné se vyjádřit nejdříve, a to ve vztahu ke všem skutkům, jichž se týká.

[65] Podle bodu 1 části druhé Organizačního a aprobačního řádu OSZ platí, že schválení (aprobaci) okresním státním zástupcem podléhají obžaloby včetně rozpracovaných příprav, usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání, podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, narovnání, zastavení trestního stíhání, usnesení o zahájení trestního stíhání a rozhodnutí, u nichž si to okresní státní zástupce vyhradí.

[66] V řízení přitom bylo prokázáno, že kárně obviněný v postavení okresního státního zástupce skutečně aprobaci obžalob prováděl tak, že svou nedatovanou paraťou opatřil jen přípravu státního zástupce k hlavnímu líčení.

[67] Skutečnost, že kárně obviněnému bylo již dříve vytčeno, že tzv. paraťuje jen přípravu státního zástupce na hlavní líčení, přitom byla prokázána spisem Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem sp. zn. 1 SPR 50/2019 (zejména Záznamem z dohledové prověrky zaměřené na vyhodnocení kvality obžalob a účinnosti aprobačního procesu provedené dne 19. 2. 2019). Rovněž ze spisu sp. zn. 1 SPR 118/2024 kárný soud zjistil, že kárně obviněnému byla vytčena nedostatečná kvalita aprobačního procesu, jak bylo výše uvedeno.

[68] Kárně obviněný pak svůj postup ve své výpovědi u ústního jednání vysvětlil tím, že takto postupoval vždy, a to i v minulosti. Tento postup mu vytýkán dříve nebyl (kárná navrhovatelka k tomu uvedla, že to před ní „*nikdo neřešil*“). Kárně obviněný rovněž vypověděl, že aprobaci nedatoval proto, že ji činil okamžitě, jakmile mu byla věc předložena, maximálně pak druhého dne (byla-li věc předložena např. na závěr pracovního dne). Tato jeho výpověď má přitom oporu i v provedeném dokazování, když z razítek kanceláře v jednotlivých dozorových spisech je zřejmé, kdy byla obžaloba (resp. návrh na potrestání) předložena kárně obviněnému k aprobaci a kdy byla věc vypravena (viz skutková zjištění níže u jednotlivých dozorových spisů).

[69] Jakkoli dle Organizačního a aprobačního řádu OSZ měl kárně obviněný i podle názoru kárného soudu správně (samostatně) podrobit aprobaci jak obžalobu (resp. návrh na potrestání), tak i přípravu státního zástupce, není pochyb o tom, že kárně obviněný aproboval toliko přípravu, a to bez uvedení data aprobace.

[70] Kárný soud nijak nezpochybňuje, že ze strany kárně obviněného se jedná o vadný postup. Z hlediska jeho posouzení jako kárného provinění je ovšem třeba zhodnotit také jeho závažnost.

[71] Z hlediska závažnosti tohoto pochybení kárný soud dovodil, že se jedná jen o drobné formální pochybení, neboť z okolností případu (a výpovědi obviněného, jakož i obsahu dozorových spisů) je zjevné, že aprobace přípravy státního zástupce kárně obviněným se dle zažité, byť nesprávné, praxe vztahovala i k obžalobě (návrhu na potrestání) a nejpozdější datum aprobace je bez pochybností zjevné z dat vyznačených kanceláří.

[72] Uvedeným konstatováním kárný soud nijak nesnižuje nezbytnost zachovávání i těchto postupů stanovených aprobačními řády. Jinou otázkou ovšem je, zda a kdy by se v konkrétní věci mohlo jednat o kárné provinění ze strany takto chybujícího vedoucího státního zástupce. Tato pochybení totiž zpravidla (a to se týká i této věci) sama o sobě nesvědčí o tom, že aprobace byla jen povrchní, že by se vedoucí státní zástupce neseznámil s aprobovanými listinami apod. Zpravidla sama o sobě nemohou mít významnější negativní následky. Nelze tedy bez přistoupení dalších okolností ani tvrdit, že by tyto vady byly bez dalšího natolik intenzivní, aby se mohlo jednat o kárné provinění (mohou ovšem být indicií k tomu, že aprobace daných listin je pouze povrchní).

[73] Z tohoto důvodu se tedy kárný soud zabýval dalšími výhradami kárné navrhovatelky souvisejícími s jednotlivými skutky, a to zejména tím, zda skutečně aprobace prováděná

pokračování

kárně obviněným byla jen povrchní a zda případná pochybení se natolik vymykají, že svou intenzitou dosahují kárného provinění.

[74] V této souvislosti je přitom též již na tomto místě třeba podotknout, že kárná navrhovatelka negativní následek postupu kárně obviněného v oblasti aporbačního procesu spatřovala v tom, že jím přispěl k dlouhodobému snížení vážnosti i respektu činnosti okresního státního zastupitelství, v jehož čele stál, vážně přispěl ke snížení důvěry tohoto úřadu v nikoli zanedbatelné návrhové rovině, která může vyústit i v přebírání chyb následně se vyskytnuvších v soudních rozhodnutích. Takové vymezení negativního následku je ovšem dle názoru kárného soudu značně obecné, neboť se pod něj dá prakticky zařadit jakékoliv pochybení při zpracovávání a podávání obžalob a kárných návrhů (případně dalších výstupů státního zastupitelství). Při posuzování závažnosti jednotlivých pochybení proto kárný soud vycházel v první řadě z okolností konkrétní věci, zejména toho, jaké následky mělo pro dané trestní řízení.

Věc vedená u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem pod sp. zn. 2 ZT 371/2023

[75] Ze spisu **sp. zn. 2 ZT 371/2023** kárný soud zjistil, že státní zástupce okresního státního zastupitelství Mgr. Martin Murár vypracoval dne 22. 1.2024 obžalobu na obviněného M. Z., že „1. dne 29. 11. 2023 ve 21:50 hodin způsobil v Ústí nad Labem v ul. Tovární za sloupem trolejového vedení č. 4161 dopravní nehodu osobního automobilu Ford Focus, r.z. [...], které řídil. K dopravní nehodě došlo tak, že obviněný řídil výše uvedené osobní vozidlo Tovární ulicí ve směru od Předlic směrem na centrum města Ústí nad Labem, kde byl zastaven hlídkou Policie ČR za pomoci světelného výstražného zařízení s nápisem STOP policie, hlídka vystoupila ze služebního vozidla a šla k řidiči v rámci běžné dopravní kontroly, následně se řidič s vozidlem rozjel v uvedeném směru jízdy, hlídka Policie ČR započala služebním vozidlem v barvách policie pronásledování ujíždějícího vozidla Tovární ulicí, přičemž řidič tohoto pronásledovaného vozidla po projetí levotočivé zatáčky na zasněžené komunikaci nezvládl řízení vozidla, dostal smyk a následně vyjel vpravo mimo vozovku, kde zadní částí vozidla narazil do kamenné zdi a poté byl odražen zpět vlevo k levému chodníku, zde s nepojízdným vozidlem zastavil. Poté se řidič vozidla dal na útěk ve směru na centrum Ústí nad Labem po Tovární ulici, kde byl po několika metrech dostižen a zadržen hlídkou Policie ČR. Při dopravní nehodě nedošlo ke zranění osob. Při nehodě bylo poškozeno předmětné vozidlo, kamenná zeď patřící poškozené Správě železnic, státní organizaci, IČ: 70994234, a betonové obrubníky poškozeného Statutárního města Ústí nad Labem, IČ: 00081531. Uvedeného jednání, tedy řízení osobního motorového vozidla po pozemní komunikaci, se obviněný dopustil i přesto, že byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Nymburce, vedeném pod sp. zn. 4 T 89/2022 ze dne 23. 6. 2022, který nabyl právní moci dne 19. 7. 2022 pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku mimo jiné k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce 12 měsíců, kdy výrok o trestu byl následně zrušen a byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Teplicích, vedeném pod sp. zn. 23 T 168/2022 ze dne 19. 10. 2022, který nabyl právní moci dne 23. 11. 2022, mimo jiné pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku souhrnný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel všeho druhu v délce 24 měsíců, tedy od 19. 7. 2022 do 19. 7. 2024, 2. v době od 16:00 hodin dne 5. 10. 2022 do 23.00 hodin dne 29. 11. 2023 bez závažných důvodů nenastoupil na výzvu Okresního soudu v Teplicích ze dne 31. 8. 2022 vedenou pod čj. 4 T 23/2022-311 do výkonu trestu odnětí svobody ve vazební věznici Litoměřice, ač tak měl učinit nejpozději do 5. 10. 2022 v době od 8 do 16 hodin, tak jak mu

ukládala výzva k nastoupení trestu, kterou si převzal do vlastních rukou dne 12. 9. 2022, přičemž do výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 28. 4. 2022, čj. 4 T 23/2022-261, byl dodán až orgány Policie České republiky dne 30. 11. 2023, tedy ad 1) mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána, ad 2) mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody, čímž spáchal ad 1) přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, ad 2) přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku.

[76] Odůvodnění obžaloby obsahuje konstatování, že „Šetřením policejního orgánu v průběhu přípravného řízení trestního byl zjištěn skutkový stav popsany ve výrokové části obžaloby. 2. Obviněný při svém výslechu po sdělení obvinění uvedl, že to, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání se zakládá na pravdě. Do výkonu trestu nenastoupil, protože chtěl být doma se svým synem a zabezpečoval svou rodinu. 3. Z trestné činnosti u skutku ad 1) je obviněný usvědčován listinnými důkazy, především protokolem o dopravní nehodě, fotodokumentací, trestním příkazem Okresního soudu v Nymburku, úředním záznamem Policie ČR a evidenční kartou řidiče. 4. Z trestné činnosti u skutku ad 2) je obviněný usvědčován jednotlivými dokumenty, které byly vydány Okresním soudem v Teplicích a jsou navrženy jako listinné důkazy. O odložení nástupu výkonu trestu obviněný žádal, ale odklad výkonu trestu mu povolen nebyl. Obviněný řádně převzal do vlastních rukou výzvu k nástupu trestu a neměl závažný důvod pro nenastoupení do výkonu trestu řádně a včas. 5. Obviněný tedy tím, že nenastoupil do výkonu trestu odnětí svobody do dne 5. 10. 2022, mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody. Vozidlo obviněný řídil v době, kdy mu plynul soudem uložený zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel všeho druhu v délce 24 měsíců. 6. Společenská škodlivost jednání obviněného je vyjádřena porušením chráněného zájmu společnosti na dodržování soudních a jiných úředních rozhodnutí. 7. Obviněný má základní vzdělání, je v současné době ve VTOS a má aktuálně v opisu rejstříku trestů 20 záznamů z ČR a jeden ze SRN. 8. Vzhledem ke skutečnosti, že trestná činnost obviněného byla v přípravném řízení dostatečně prokázána, je na něj právem podána tato obžaloba.“ Obžaloba je datována dnem 22. 1. 2024.

[77] Aprobace je na záznamu o přípravě státního zástupce na hlavní líčení učiněna kárně obviněným jen jeho parafoou bez u vedení data. U referátu státního zástupce k této obžalobě je razítko kanceláře, podle něhož „Došlo“, „Opsáno“, „Porovnáno“, „Vypraveno“ týž den 23. 1. 2024. Podle podacího razítka byla obžaloba osobně podána u Okresního soudu v Ústí nad Labem dne 23. 1. 2024.

[78] Kárný soud konstatuje, že v tomto případě pochybení kárně obviněného neshledal (kárná navrhovatelka vytýkala zejména zmatenost a nepřehlednost popisu skutku). Jistě si lze představit jiný a snad i výstižnější popis daného skutku týkajícího se přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí, ale nelze přehlédnout, že pro jeho posouzení mohou mít význam i další okolnosti souvisící se závažností tohoto přečinu, které jsou v dané skutkové větě popsány (ujetí z místa silniční kontroly a pronásledování pachatele policií atd.). Odůvodnění obžaloby je pak sice stručné, ale s ohledem na podrobnou skutkovou větu dostatečné. Jedná se totiž poměrně o jasný skutek a okolnosti zvyšující jeho nebezpečnost (jak uvedl již kárně obviněný), které snad ani není třeba dále podrobně zdůvodňovat (jsou zřejmé i laikovi).

pokračování

**Věc vedená u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem pod
sp. zn. ZK 52/2024**

[79] Ze spisu sp. zn. **ZK 52/2024** kárný soud zjistil, že státní zástupkyně okresního státního zastupitelství Mgr. Kateřina Klímová podala návrh na potrestání podezřelého M. D., a to pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, který byl spáchán 11 dílčími útoky pokračujícího trestného činu (skutky ze dnů 16. 10. 2023 až 23. 1. 2024). V návrhu na potrestání jmenovaná státní zástupkyně navrhl, aby „v případě prokázání viny byl podezřelému uložen podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku ve vztahu ke skutkům pod body 1-8 návrhu na potrestání uložen souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 18-20 měsíců, pro jehož výkon nechť je zařazen dle § 56 odst. 2 písm. a) TZ do věznice s ostrahou za současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 12. 2023, sp. zn. 27 T 171/2023, a z trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 12. 2023, sp. zn. 62 T 56/2023. Ve vztahu ke skutkům 9-11 návrhu na potrestání navrhuji, aby byl podezřelému uložen podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 12-15 měsíců, pro jehož výkon nechť je zařazen do věznice s ostrahou. S ohledem na skutečnost, že na podezřelého bylo v souvislosti s jeho majetkovou trestnou činností podáno vícero návrhů na potrestání, lze očekávat, že návrh trestu bude následně upraven.“ Návrh je datován dnem 5. 2. 2024.

[80] Aprobace návrhu na potrestání je na záznamu o přípravě státního zástupce na hlavní líčení ze dne 5. 2. 2024 učiněna kárně obviněným jen jeho paraťou bez uvedení data. V bodu 6 daného záznamu (Důležitá sdělení pro intervenujícího státního zástupce) je uvedeno: „u OS UnL podány v průběhu r. 2023 další návrhy na potrestání v souvislosti s majet. TČ podezřelého, návrhy trestů se budou měnit v závislosti na případných odsuzujících R“.

[81] U referátu státní zástupkyně ze dne 5. 2. 2024 k tomuto návrhu na potrestání je razítko kanceláře, podle něhož „Došlo“, „Opsáno“, „Porovnáno“, „Vypraveno“ též den 7. 2. 2024. Podle podacího razítka byl návrh podán u Okresního soudu v Ústí nad Labem dne 7. 2. 2024.

[82] Na straně 18 záznamu o prověrce ze dne 25. 6. 2024 se pak k dané věci píše: „Pokud jde o návrh na uložení trestu, tak ten se jeví jako nesprávný, když, pokud bylo jednání právně kvalifikováno jako pokračující přečin krádeže, tento byl dokonán až dne 23. 1. 2024, i přesto ale bylo navrhováno uložení souhrnného trestu ve vztahu k trestním příkazům Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 27 T 171/2023 a sp. zn. 62 T 56/2023, a to pouze k části skutků, které však v souhrnu tvořily pokračující trestný čin. I bez znalosti všech dotčených spisů se uvedený návrh státní zástupkyně jeví jako nesprávný, když souhrnný trest byl navrhován ve vztahu k části dílčích útoků pokračujícího trestného činu, přičemž správně by měl být souhrnný trest možný pouze ve vztahu k pokračujícímu trestnému činu jako celku. Zdůrazňuji, že navrhován je souhrnný trest, nikoli společný, u něhož by situace mohla být odlišná. Nicméně je třeba konstatovat, že pro úplné posouzení správnosti návrhu by bylo třeba prostudovat kompletně veškeré dotčené spisy. Návrh na potrestání, resp. příprava státního zástupce k hlavnímu líčení, byla aprobována vedoucím státním zástupcem podpisem bez uvedení data aprobace. Lze však připustit, že s ohledem na celou řadu věcí, které měl podezřelý v uvedené době v běhu, byla otázka návrhu trestu v konkrétní věci poměrně složitá. Na druhou stranu je však z Opisu Evidence Rejstříku trestů zřejmé, že v době podání návrhu na potrestání ve věci vedené pod sp. zn. ZK 52/2024 (soudu doručen dne 7. 2. 2024), si státní zástupkyně mohla a měla udělat lustraci

v Evidenci CESO, ze které by zjistila, že dne 17. 1. 2024 nabyl právní moci trestní příkaz Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 27 T 171/2023. O tomto trestním příkazu přitom zřejmě věděla, neboť jej uváděla v rámci trestu v návrhu na potrestání. Přesto jednak zřejmě chybně navrhla souhrnný trest, a zejména pominula skutečnost, že uvedený trestní příkaz má vliv i na právní kvalifikaci jednání podezřelého (nově mělo být jednání kvalifikováno i jako § 205 odst. 2 tr. zákoníku, kdy poslední z dílčích útoků pokračujícího přečinu krádeže je ze dne 23. 1. 2024, tedy po právní moci předmětného trestního příkazu, kterým byl podezřelý uznán vinným mimo jiné přečinem krádeže dle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku). Na uvedené skutečnosti nebylo ze strany vedoucího státního zástupce v rámci aprobačního procesu nijak reagováno.“

[83] Kárný soud uvádí, že v tomto případě lze sice kárné navrhovatelce přisvědčit v její výtce, že návrh na potrestání byl podán pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchaný 11 dílčími útoky pokračujícího trestného činu, přičemž v návrhu popsané jednání bylo právně kvalifikováno jako pokračující přečin krádeže, který byl dokonán až dne 23. 1. 2024. Přesto byl navržen souhrnný trest ve vztahu ke specifikovaným trestním příkazům, a to jen k části dílčích útoků skutků, ačkoli souhrnný trest lze uložit ve vztahu k pokračujícímu trestnému činu jako celku.

[84] Nelze ovšem v této souvislosti přehlédnout, že již sama státní zástupkyně, která tento návrh vypracovávala, v záznamu o přípravě státního zástupce na hlavní líčení ze dne 5. 2. 2024 v rámci důležitých sdělení pro intervenujícího státního zástupce zdůraznila, že u okresního soudu byly v průběhu roku 2023 podány další návrhy na potrestání v souvislosti s majetkovou trestnou činností podezřelého a návrhy trestů se budou měnit v závislosti na případných odsuzujících rozsudcích.

[85] Podstatné pro posouzení dané vady ovšem také je, že dle záznamu o prověrce ze dne 25. 6. 2024 je sice vytýkáno uvedené pochybení, ale nicméně je rovněž konstatováno, že s ohledem na celou řadu věcí, které měl podezřelý v uvedené době v běhu, byla otázka návrhu trestu v této věci „poměrně složitá“, přičemž „pro úplné posouzení“ správnosti návrhu trestu by bylo třeba prostudovat kompletně veškeré dotčené spisy.

[86] Z uvedeného je dle názoru kárného soudu nepochybné, že v této věci již v době podání návrhu na potrestání byla v popsáném hledisku otázka návrhu trestu značně složitá a měnící se s ohledem na případné odsuzující rozsudky. To rovněž státní zástupkyně v přípravě zdůraznila a také v záznamu o prověrce byla kromě uvedené výtky též zdůrazněna složitost situace a nemožnost úplně posoudit správnost návrhu trestu. S ohledem na tuto specifickou situaci, kdy je sice známo pochybení státní zástupkyně při návrhu trestu (a potažmo kárně obviněného při jeho aprobaci), avšak v době zpracování tohoto návrhu jej s ohledem na vývoj dalších trestních věcí podezřelého zřejmě ani nebylo možné úplně správně navrhnout (to bylo státní zástupkyní zdůrazněno v přípravě), kárný soud dovodil, že dané pochybení nemůže dosahovat intenzity kárného provinění ze strany kárně obviněného. Je totiž zřejmé, že ať by byl navržen jakýkoli trest, byl by s vysokou pravděpodobností vždy navržen nesprávně, neboť by vždy muselo s ohledem na procesní vývoj dojít k jeho změně. Ostatně ani kárná navrhovatelka netvrdí, že by dané pochybení mělo nějaký závažný následek.

[87] Jen pro úplnost pak kárný soud dodává, že v kárném návrhu nebylo vytýkáno, že kárně obviněný (a před ním příslušná státní zástupkyně) pominul, že dne 17. 1. 2024 nabyl

pokračování

právní moci trestní příkaz Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 27 T 171/2023, což mělo mít dle záznamu o prověrce ze dne 25. 6. 2024 také vliv na právní kvalifikaci jednání podezřelého.

Věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem pod sp. zn. ZK 81/2024, sp. zn. ZK 89/2024 a sp. zn. ZK 91/2024

[88] Z dozorového spisu **sp. zn. ZK 81/2024** plyne, že státní zástupce okresního státního zastupitelství Mgr. Vojtěch Jakovec vypracoval dne 7. 2. 2024 návrh na potrestání podezřelého O. Š., který dle návrhu spáchal přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, přičemž státní zástupce navrhl podezřelému za dané jednání uložit trestním příkazem trest odnětí svobody ve výměře 12 až 16 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Kárně obviněný tento návrh aproboval parafou bez uvedení data aprobace na záznamu o přípravě k hlavnímu líčení.

[89] U referátu státního zástupce k tomuto návrhu je razítko kanceláře, podle něhož „Došlo“, „Opsáno“, „Porovnáno“, „Vypraveno“ týž den 7. 2. 2024. Z podacího razítka na návrhu je pak zjevné, že návrh byl podán u Okresního soudu v Ústí nad Labem dne 7. 2. 2024.

[90] Z dozorového spisu **sp. zn. ZK 89/2024** plyne, že státní zástupce okresního státního zastupitelství Mgr. Vojtěch Jakovec vypracoval dne 8. 2. 2024 návrh na potrestání podezřelého O. Š., který dle návrhu spáchal přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, přičemž státní zástupce navrhl podezřelému za dané jednání uložit trestním příkazem trest odnětí svobody ve výměře 12 až 16 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Kárně obviněný tento návrh aproboval parafou bez uvedení data aprobace na záznamu o přípravě k hlavnímu líčení.

[91] U referátu státního zástupce k tomuto návrhu je razítko kanceláře, podle něhož „Došlo“, „Opsáno“, „Porovnáno“, „Vypraveno“ týž den 8. 2. 2024. Z podacího razítka na návrhu je pak zjevné, že návrh byl podán u Okresního soudu v Ústí nad Labem dne 8. 2. 2024.

[92] Z dozorového spisu **sp. zn. ZK 91/2024** plyne, že státní zástupce okresního státního zastupitelství Mgr. Vojtěch Jakovec vypracoval dne 8. 2. 2024 návrh na potrestání podezřelého M. D., který dle návrhu spáchal přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku a přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, přičemž státní zástupce navrhl podezřelému za dané jednání uložit trestním příkazem trest odnětí svobody ve výměře 12 až 18 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Kárně obviněný tento návrh aproboval parafou bez uvedení data aprobace na záznamu o přípravě k hlavnímu líčení.

[93] U referátu státního zástupce k tomuto návrhu je razítko kanceláře, podle něhož „Došlo“, „Opsáno“, „Porovnáno“, „Vypraveno“ týž den 8. 2. 2024. Na návrhu je pak na místě, kde je obvykle podací razítko soudu, uvedeno „Převzala dne 8. 2. 2024 v 16.10 hod. Ko...nečitelné...ová“.

[94] Podle § 314e odst. 2 písm. a) trestního řádu *trestním příkazem lze uložit trest odnětí svobody do jednoho roku s podmíněným odkladem jeho výkonu.*

[95] Rovněž v tomto případě je nutné kárné navrhovatelce přisvědčit, že ze strany kárně obviněného se v těchto třech případech nepochybně jednalo o pochybení, neboť při aprobaci přehlédl, že navrhované tresty mají být nesprávně ukládány trestními příkazy. Nejedná se však ani zde o pochybení, které by dosahovalo intenzity kárného provinění. V těchto věcech se jedná o pochybení způsobená nejspíše písarskou chybou (a následným přehlédnutím ze strany kárně obviněného) a snadno napravitelná. Především však ani tato pochybení neměla žádný konkrétní negativní důsledek (to ani kárná navrhovatelka netvrdí).

Věc vedená u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem pod sp. zn. 2 ZK 95/2024

[96] Z dozorového spisu **sp. zn. ZK 95/2024** plyne, že státní zástupce okresního státního zastupitelství Mgr. Vojtěch Jakovec vypracoval dne 14. 2. 2024 návrh na potrestání podezřelého D. C., který dle návrhu spáchal přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž státní zástupce navrhl podezřelému za dané jednání uložit trest odnětí svobody ve výměře 6 až 8 měsíců. U návrhu trestu nebyla uvedena forma jeho výkonu, zařazení do příslušného typu věznice. Kárně obviněný tento návrh aproboval paraťou bez uvedení data aprobace na záznamu o přípravě k hlavnímu líčení. V záznamu o přípravě státního zástupce na hlavní líčení je přitom jako navrhovaný trest uveden trest odnětí svobody na 4 až 8 měsíců se zařazením pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

[97] U referátu státního zástupce k tomuto návrhu je razítko kanceláře, podle něhož „Došlo“, „Opsáno“, „Porovnáno“, „Vypraveno“ týž den 16. 2. 2024. Z podacího razítka na návrhu je pak zjevné, že návrh byl podán u Okresního soudu v Ústí nad Labem dne 16. 2. 2024.

[98] Ani v této věci kárný soud neshledal pochybení kárně obviněného, které by dosahovalo intenzity kárného provinění. Je sice pravda, že v návrhu na potrestání je navržen trest odnětí svobody ve výměře 6 až 8 měsíců, aniž by u něj byla specifikována forma jeho výkonu (případně zařazení do příslušného typu věznice). Oproti tomu pak kárně obviněným parafované přípravě státního zástupce k hlavnímu líčení bylo navrženo uložení trestu odnětí svobody ve výměře 4 až 8 měsíců se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou. Náprava tohoto zjevného pochybení ovšem mohla být snadno sjednána a kárná navrhovatelka ani netvrdí, že by toto pochybení mělo nějaké konkrétní následky.

Věc vedená u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem pod sp. zn. 2 ZT 54/2024

[99] Z dozorového spisu **sp. zn. 2 ZT 54/2024** kárný soud zjistil, že státní zástupce okresního státního zastupitelství Mgr. Lukáš Pokorný dne 14. 5. 2024 vypracoval obžalobu na obviněnou H. CH., která dle obžaloby spáchala přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, přičemž státní zástupce navrhl obviněné za dané jednání uložit trest odnětí svobody ve výměře 10 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu ve výměře 22 měsíců a rovněž trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu ve výměře 22 měsíců. U návrhu trestu nebyla uvedena forma jeho výkonu, zařazení do příslušného typu věznice. Kárně obviněný tento návrh aproboval paraťou bez uvedení data aprobace na záznamu o přípravě k hlavnímu líčení. V záznamu o přípravě státního zástupce na hlavní líčení je přitom jako navrhovaný trest uveden trest odnětí svobody ve výměře 6 až 14 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu ve výměře 12 až 24 měsíců a rovněž trest zákazu

pokračování

činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu ve výměře 12 až 24 měsíců.

[100] U referátu státního zástupce k tomuto návrhu je razítko kanceláře, podle něhož „Došlo“ dne 15. 5. 2024, „Opsáno“, „Porovnáno“, „Vypraveno“ týž den 16. 5. 2024. Z podacího razítka na obžalobě je pak zjevné, že obžaloba byla podán u Okresního soudu v Ústí nad Labem dne 16. 5. 2024.

[101] Usnesením ze dne 6. 6. 2024, čj. 5 T 84/2024-155, Okresní soud v Ústí nad Labem podle § 231 odst. 1 trestního řádu a podle § 307 odst. 1 trestního řádu podmíněně zastavil trestní stíhání obviněné pro daný skutek, v němž byl spatřován přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť vzhledem k osobě obviněné, s přihlédnutím k jejímu dosavadnímu životu a okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující. Podle § 307 odst. 4 trestního řádu pak obviněné stanovil zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Okresní soud své rozhodnutí obsáhle zdůvodnil a na písemném vyhotovení usnesení je dále rukou psaný záznam dozorového státního zástupce ze dne 11. 6. 2024, z něhož se podává, že postup soudu s ohledem na odůvodnění rozsudku a po projednání s kárně obviněným jako vedoucím státním zástupcem akceptuje, přičemž „Šance na úspěch se stížností s ohledem na praxi KS ÚnL mizivá.“

[102] Podle názoru kárného soudu se v tomto případě o pochybení kárně obviněného ani nemůže jednat. V dané věci byl relevantní právní důvod pro nepodání opravného prostředku proti usnesení okresního soudu, a to předchozí rozhodovací praxe soudu II. stupně, kdy již dozorový státní zástupce (a potažmo kárně obviněný) shledal, že by s opravným prostředkem zřejmě nebyl úspěšný. Trvat za takové situace na podání opravného prostředku by bylo formalistické a bezúčelné.

Věc vedená u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem pod sp. zn. 2 ZT 124/2024

[103] Z dozorového spisu **sp. zn. 2 ZT 124/2024** kárný soud zjistil, že státní zástupce okresního státního zastupitelství Mgr. Martin Murár dne 16. 5. 2024 vypracoval obžalobu na obviněného J. H., že „dne 9. 12. 2023 v době okolo 13:30 hodin na adrese D. Z., ul. M. č. p. 203, okres Ústí nad Labem, na parkovacím stání před domem se zmocnil zde zaparkovaného a neuzamčeného vozidla zn. VW Passat Variant, RZ [...], v hodnotě 23.000 Kč, v jehož zapalování se nacházely klíče od vozidla a následně s vozidlem z místa odjel, čímž poškozenému T. S. způsobil škodu, tedy zmocnil se motorového vozidla v úmyslu ho přechodně užívat, čímž spáchal přečin neoprávněné užívání cizí věci dle § 207 odst. 1 alinea 1 trestního zákoníku.“ Dle odůvodnění obžaloby obviněný uvedl, že do vozidla usedl a odjel s ním, vozidlo nechtěl odcizit, chtěl pouze zajet za přítelkyní. Rovněž v záznamu o přípravě k hlavnímu líčení dozorující státní zástupce uvedl, že obviněný nechtěl vozidlo odcizit, pouze zajet za přítelkyní. Kárně obviněný tuto obžalobu aproboval paraťou bez uvedení data aproby na záznamu o přípravě k hlavnímu líčení.

[104] U referátu státního zástupce k tomuto návrhu je razítko kanceláře, podle něhož „Došlo“ dne 16. 5. 2024, „Opsáno“, „Porovnáno“, „Vypraveno“ týž den 17. 5. 2024. Z podacího razítka na návrhu je pak zjevné, že návrh byl podán u Okresního soudu v Ústí nad Labem dne 17. 5. 2024.

[105] Následně Okresní soud v Ústí nad Labem rozhodl trestním příkazem ze dne 17. 5. 2024, čj. 27 T 1/2024-63 tak, že obviněného uznal vinným, že „dne 9. 12. 2023 v době okolo 13:30 hodin na adrese D. Z., ul. M. č. p. 203, okres Ústí nad Labem, na parkovacím stání před domem, v úmyslu jej přechodně užívat, unikl do zde zaparkovaného a neuzamčeného motorového vozidla tovární značky VW Passat Variant, blíže specifikované RZ, v jehož zapalování se nacházely klíče od vozidla a následně s vozidlem z místa odjel a bez souhlasu poškozeného T. S., jej užíval až do doby 15:50 hodin téhož dne, kdy v obci Čížkovice, ul. Na Svobodě u č. p. 14, okres Litoměřice, neovládl řízení a s vozidlem havaroval a z místa utekl, tedy zmocnil se cizího motorového vozidla v úmyslu jej přechodně užívat, čímž spáchal přečin neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 alinea první trestního zákoníku...“

[106] Kárný soud konstatuje, že lze s kárnou navrhovatelkou souhlasit, že v této věci byl popis skutku, pokud se jednalo o přečin neoprávněného užívání cizí věci dle § 207 odst. 1 alinea první trestního zákoníku ne zcela perfektní, protože z něj skutečně bez dalšího nevyplývalo, že dané vozidlo bylo užíváno jen po přechodnou konkrétní dobu. Na toto pochybení kárně obviněný při aprobaci obžaloby nereagoval. V tomto případě se tedy na straně kárně obviněného jedná o jeho pochybení. Další otázkou ale je, zda dosahuje intenzity kárného provinění. Samozřejmě podle názoru kárného soudu nikoli, jedná se o pochybení snadno odstranitelné úpravou skutkové věty ve smyslu odůvodnění obžaloby. V neposlední řadě z obsahu spisu plyne, že toto formální pochybení ani nemělo negativní následky. Nejedná se tedy o natolik závažné pochybení, které by bylo možné bez dalšího kvalifikovat jako kárné provinění.

Věc vedená u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem pod sp. zn. ZK 282/2024

[107] Z dozorového spisu sp. zn. **ZK 282/2024** kárný soud zjistil, že státní zástupce okresního státního zastupitelství Mgr. Vojtěch Jakovec dne 17. 5. 2024 vypracoval návrh na potrestání na obviněné D. K., L. K. a M. K., že „ve společném jednání dne 8. 5. 2024 v době od 18:00 hodin před více jak třemi na místě současně přítomnými osobami, nejprve v domě na místě současně přítomnými osobami, nejprve v domě na adrese [...] bouchali na dveře bytu v 1. patře a před domem na uvedené adrese pokřikovali a vyhrožovali, že hledají a zabijí „Stroma“, což je přezdívka poškozeného J. L., když zjistili, že tento se na místě nenachází, přešli na adresu [...] v nájmu poškozené S. Š., kde poškozený J. L. bydlí a otevřenými dveřmi unikli do jeho bytu v 1. patře vpravo od výtahu, byt prohlédli a když zjistili, že se tam J. L., ani nikdo jiný nenachází, odešli ven před dům, kde opět pokřikovali, že zabijí „Stroma“ (J. L.), že pojebou jeho ženu i děti, přičemž všichni tři podezřelí drželi v ruce dlouhé předměty, kdy uvedeného jednání se dopustil podezřelý D. K. přesto, že byl trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 4. 2016, sp. zn. 62 T 17/2016, který nabyl právní moci dne 3. 6. 2016, uznán vinným mimo jiné pro přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, tedy všichni tři podezřelí neoprávněně unikli do obydlí jiného a dopustili se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti, kdy podezřelý D. K. se daného jednání dopustil opětovně, čímž spáchali všichni tři podezřelí přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 trestního zákoníku, podezřelí L. K. a M. K. přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, podezřelý D. K. přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku.“ V odůvodnění návrhu jmenovaný státní zástupce také navrhl, aby soud rozhodl o propadnutí věci podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a to kovové baseballové pátky stříbrné barvy o délce 62 cm. V přípravě státního zástupce k hlavnímu líčení není tento trest uveden. Návrh ani příprava nejsou kárně obviněným

pokračování

aprobovány. Paraťou bez uvedení data je aprobován kárným navrhovatelem jen záznam o nevyužití odklonů trestního řízení.

[108] U referátu státního zástupce k tomuto návrhu je razítko kanceláře, podle něhož „Došlo“ „Opsáno“, „Porovnáno“, „Vypraveno“ též den 20. 5. 2024. Z podacího razítka na návrhu je pak zjevné, že návrh byl podán u Okresního soudu v Ústí nad Labem dne 20. 5. 2024.

[109] Kárný soud dovodil, že v tomto případě se o pochybení na straně kárně obviněného jedná. Kárně obviněný „aproboval“ jen záznam o nevyužití odklonů trestního řízení. Ono uvedení aprobace v uvozovkách je v tomto případě zcela na místě, protože ani sám kárně obviněný nedokázal vysvětlit, proč opatřil svou paraťou toliko uvedený záznam. Sám výslovně uvedl, že neví a nedokáže si to sám vysvětlit (připustil, že se tak mohlo stát v určité stresové chvíli). Kárná navrhovatelka má rovněž pravdu v tom, že návrh na propadnutí věci je uveden pouze v návrhu na potrestání a nikoli v přípravě státního zástupce na hlavní líčení, jakož i v otázce, že není zřejmé, komu má vlastně daná věc (baseballová pálka) patřit, což je nezbytná podmínka pro uložení trestu propadnutí věci podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Zde se tedy na straně kárně obviněného jedná o jeho pochybení, ale další otázkou opětovně je, zda dosahuje intenzity kárného provinění. Samo o sobě podle názoru kárného soudu nikoli, jedná se o pochybení snadno odstranitelné, přičemž kárná navrhovatelka ani netvrdí, že by toto pochybení mělo nějaké konkrétní negativní následky. Kárný soud má tedy opětovně za to, že nejde o natolik závažné pochybení, které by bylo lze bez dalšího kvalifikovat jako kárné provinění.

Věc vedená u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem pod sp. zn. ZK 330/2024

[110] Z dozorového spisu sp. zn. **ZK 330/2024** kárný soud zjistil, že státní zástupkyně okresního státního zastupitelství JUDr. Lenka Večerková dne 24. 6. 2024 vypracovala návrh na potrestání obviněného R. B., že „v době od 15 hodin dne 7. 4. 2024 do 18 hodin dne 14. 4. 2024 v Ústí nad Labem v domě [...] ve sklepních prostorách, které procházel, unikl do sklepní kóje číslo 2, náležející k bytové jednotce číslo 2, kterou obývali M. K., B. O. a Z. O., a zde odcizil nejméně sadu 6ti špachtlí různých velikostí, štetku na malování, váleček na malování, papírovou izolepu, plastový kýbl, škrabku na zeď, 2x dřevěný skládací metr a krycí fólii, vše v hodnotě nejméně 1 160 Kč ke škodě Z. O., tedy neoprávněně unikl do obydlí jiného, čímž spáchal přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 trestního zákoníku.“

[111] V Záznamu o přípravě na HL je uvedeno, že „doznává, avšak toliko malířské potřeby ostatní popírá včetně násilného uniknutí => známá právní kval důkazní nouze chybná práce PČR => ZMĚNA PRÁVNÍ KVALIFIKACE ÚZ: 25,6, při podání NNP OSZ upozorněn na chybějící § v NNP.“

[112] Příprava i formulář „Důvody nevyužití „odklonů trestního řízení““ jsou kárně obviněným aprobovány paraťou bez uvedení data.

[113] U referátu státního zástupce ze dne 24. 6. 2024 k tomuto návrhu je razítko kanceláře, podle něhož „Došlo“ „Opsáno“, „Porovnáno“, „Vypraveno“ též den 25. 6. 2024. Z podacího razítka na návrhu je pak zjevné, že návrh byl podán u Okresního soudu v Ústí nad Labem dne 25. 6. 2024.

[114] Ze záznamu o sdělení podezření ze dne 11. 6. 2024 plyne, že policejní orgán sdělil R. B. podezření z přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, neboť na základě zjištěných skutečností je dostatečně odůvodněn závěr, že R. B. v době od 7. 4. 2024 15:00 hod. do 14. 4. 2024 18:00 hod. „za užití shodného klíče unikl do sklepních prostor a následně za užití násilí nezjištěným způsobem unikl do sklepní kóje č. 2 náležející k bytové jednotce č. 2, ze které odcizil úhlovou brusku zn. Bosch, ponorné čerpadlo, elektronické míchadlo zednických malt, plynový hořák zn. Sievert, přenosné kazetové rádio zn. Aiwa, sadu 6ti špachtlí různých velikostí, 4 zednické nerezové hřebeny různých velikostí, 4 nerezové natahováky a pneumatické vrtací kladivo zn. Makita, uložené v modrém plastovém kufru, ve kterém bylo 10 vrtáků různých velikostí a 10 sekáčů různých velikostí a dále výměnná hlavice na SDS. Dále štětka na malování, váleček na malování, papírovou izolepu, plastový kýbl, škrabku na zed', 2x dřevěný skládací metr, krycí fólii, 5x malý molitanový váleček, zednickou lžici, čímž způsobil poškozenému Z. O. škodu ve výši 5 760 Kč, tedy si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal vloupáním a neoprávněně unikl do obydlí jiného a překonal překážku, jejímž účelem je zabránění uniknutí.“

[115] Podle Protokolu o výsledku osoby podezřelé ze dne 11. 6. 2024 podezřelý R. B. k věci uvedl, že „nějak okolo tohoto data jsem šel do sklepa pro moji pračku, že ji vezmu nahoru k babičce, byly otevřené různé sklepy včetně mého, ale ten je otevřený neustále a jak jsem stěhoval pračku ze sklepa, tak jsem si všiml, že pan O. má otevřenou svou kóji, potom jsem odnesl nahoru k babičce teda tu pračku a po nějakém čase jsem si uvědomil, že pan O. má otevřenou kóji a šel jsem si tam pro věci na malování, které jsem tam předtím viděl a ty věci jsem si potom vzal domu k babičce. Tyto věci jsem použil na vymalování bytu a následně je vyhodil. Až na jeden metr, který mi policie sebrala. K činu se doznávám, ale věci, které mi jsou kladeny za vinu, že jsem ukradl nesouhlasí, například vrtací kladivo Makita, vlastně vůbec nic elektronického. Vzal jsem pouze věci, které jsem vyjmenoval, a to: štětka na malování, váleček na malování, papírovou izolepu, bílý kýbl, škrabku, dva dřevěné metry, pět malých molitanových válečků, jednu špachtli.“

[116] Podle Zprávy o výsledku zkráceného přípravného řízení ze dne 12. 6. 2024 policejní orgán předložil tuto zprávu týkající se podezřelého R. B. státnímu zástupci okresního státního zastupitelství, přičemž jednání podezřelého kvalifikoval jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, kterého se podezřelý dopustil tím, že „v době od 7. 4. 2024 15:00 hod. do 14. 4. 2024 18:00 hod. na adrese [...] za užití shodného klíče unikl do sklepních prostor a následně za užití násilí nezjištěným způsobem unikl do sklepní kóje č. 2 náležející k bytové jednotce č. 2, ze které odcizil úhlovou brusku zn. Bosch, ponorné čerpadlo, elektronické míchadlo zednických malt, plynový hořák zn. Sievert, přenosné kazetové rádio zn. Aiwa, sadu 6ti špachtlí různých velikostí, 4 zednické nerezové hřebeny různých velikostí, 4 nerezové natahováky a pneumatické vrtací kladivo zn. Makita, uložené v modrém plastovém kufru, ve kterém bylo 10 vrtáků různých velikostí a 10 sekáčů různých velikostí a dále výměnná hlavice na SDS. Dále štětka na malování, váleček na malování, papírovou izolepu, plastový kýbl, škrabku na zed', 2x dřevěný skládací metr, krycí fólii, 5x malý molitanový váleček, zednickou lžici, čímž způsobil poškozenému Z. O. škodu na majetku ve výši 5 760 Kč a újmu na jeho právech a dále poškozeným M. K. a B. O. způsobil újmu na jejich právech, tedy si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním a neoprávněně unikl do obydlí jiného, kdy překonal překážku, jejímž účelem je zabránit uniknutí.“

pokračování

[117] Trestním příkazem ze dne 28. 6. 2024, čj. 63 T 102/2024-103, byl obviněný R. B. uznán vinným, že „v době od 7. 4. 2024 od 15:00 hodin do 14. 4. 2024 do 18:00 hodin v Ústí nad Labem v domě na adrese [...] ve sklepních prostorách, které procházel, unikl do sklepní kóje číslo 2, náležející k bytové jednotce číslo 2, v užívání M. K., B. O. a Z. O., a zde odcizil nejméně sadu 6ks špachtlí různých velikostí, štetku na malování, váleček na malování, papírovou izolepu, plastový kýbl, škrabku na zedř, 2x dřevěný skládací metr a krycí fólii, vše v hodnotě nejméně 1 160 Kč, čímž způsobil poškozenému Z. O. škodu nejméně ve výši 1 160 Kč, a tohoto jednání se dopustil přes skutečnost, že byl jednak rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 32 T 166/2015 ze dne 30. 10. 2019, jenž nabyl právní moci dne 24. 4. 2020, odsouzen pro spáchání přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 120 hodin, který řádně nevykonal, kdy usnesením Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 4. 2021, čj. 32 T 166/2015-225, které nabylo právní moci dnem 15. 6. 2021, mu byl zbytek nevykonaného trestu obecně prospěšných prací ve výměře 117 hodin přeměněn na nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 117 dnů se zařazením do věznice s ostrahou, přičemž trest vykonal dne 15. 6. 2023, a dále byl rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 2. 2021, čj. 3 T 143/2020-92, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 5. 2021, čj. 4 To 163/2021-108, který nabyl právní moci dnem 24. 5. 2021, odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 18 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, který vykonal dne 18. 2. 2023, tedy jednak neoprávněně unikl do obydlí jiného a jednak si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán, čímž spáchal přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 trestního zákoníku v souběhu s přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, a odsuzuje se [...]“.

[118] Přípisem ze dne 28. 6. 2024, sp. zn. 63 T 102/2024, Okresní soud v Ústí nad Labem okresnímu státnímu zastupitelství sdělil, že v dané věci „s ohledem na osobní výkazy obviněného zpřísnil oproti podanému návrhu na potrestání právní kvalifikaci, když dle názoru soudu je nutno jednání obviněného kvalifikovat též jako přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku [...]“ Rukou je zde dále záznam ze dne 2. 7. 2024, že „Z nepochopitelných důvodů přehlédnuta DSZ kvalifikace dle § 205/2 tr. zák. Soud postupoval správně když kvalifikoval i tak. => S ohledem na pochybení DSZ nebude podán odpor.“

[119] Součástí spisu je též opis z evidence rejstříku trestů podezřelého ze dne 4. 6. 2024, z něž plynou odsouzení podezřelého uvedená v citovaném trestním příkazu ze dne 28. 6. 2024.

[120] Podle záznamu státní zástupkyně JUDr. Lenky Večerkové ze dne 15. 11. 2024 vyhotoveného na žádost kárně obviněného jmenovaná uvedla, že po předložení závěrečné zprávy bylo prostudováním spisu policejního orgánu zjištěno, že policejní orgán použil chybnou právní kvalifikaci jednání podezřelého, resp. kvalifikaci pro kterou nebylo ve spise dostatek důkazů. Proto byla právní kvalifikace ze strany dozorové státní zástupkyně změněna. Poté, co kancelář obdržela k vypravení již kárně obviněným odvidovaný návrh na potrestání, upozornila dozorovou státní zástupkyni, že se liší právní kvalifikace zvolená policejním orgánem od právní kvalifikace použité dozorovou státní zástupkyní s tím, zda se nejedná o chybu. Dozorová státní zástupkyně věc kanceláři vysvětlila a do přípravy k hlavnímu líčení jako poznámku pro kancelář napsala „ZMĚNA PRÁVNÍ KVALIFIKACE“ tak, aby kanceláři bylo zřejmé, že se nejedná o chybu v návrhu na potrestání. Tato poznámka již kárně obviněnému k vidimaci předložena nebyla, neboť dozorová státní zástupkyně ji mínila toliko jako vysvětlení kanceláři k postupu ve věci.

[121] Podle názoru kárného soudu se v tomto případě ve vztahu ke kárnou navrhovatelkou vytýkanému jednání o pochybení na straně kárně obviněného nejedná. Kárná navrhovatelka kárně obviněnému vytýká, že ačkoli se věc měla dle sdělení podezření (i dle přebalu spisu) týkat spáchání přečinů porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 trestního zákoníku a krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, byl skutek v návrhu na potrestání právně kvalifikován jen jako přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 trestního zákoníku, byť dle jeho popisu uvedeného v návrhu „*by se mohlo jednat též případně*“ i o přečin krádeže.

[122] Kárná navrhovatelka přitom správně uvádí, že podle záznamu o sdělení podezření ze dne 11. 6. 2024 bylo podezřelému sděleno obvinění pro podezření z přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, neboť „*za užití násilí nezjištěným způsobem*“ vnikl do dané sklepní kóje, z níž odcizil blíže specifikované elektrické a další nářadí a elektroniku, jakož i malířské potřeby, vše v hodnotě 5 760 Kč. V této souvislosti ovšem nelze přehlédnout, že dozorová státní zástupkyně v záznamu o přípravě na hlavní líčení uvedla, že podezřelý doznává jen malířské potřeby a ostatní (včetně násilného vniknutí) popírá. Z tohoto je dovozována změna právní kvalifikace oproti sdělení obvinění. To má rovněž odraz ve skutkové větě návrhu na potrestání, kde není uvedeno násilné vniknutí (ale pouze vniknutí) do sklepní kóje a oproti sdělení podezření jsou zde uvedeny jen malířské potřeby. To se odráží též v záznamu o přípravě státního zástupce k hlavnímu líčení, kde je v kolonce „*náhrada škody (komu, výše)*“ uvedena jen hodnota malířských potřeb.

[123] Rovněž Okresní soud v Ústí nad Labem trestním příkazem čj. 63 T 102/2024-103 uznal obviněného vinným „*pouze*“ odcizením malířských potřeb (nikoliv elektrického a dalšího nářadí, jakož i elektroniky), avšak spáchání nejen přečinu porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 trestního zákoníku, ale též v souběhu spáchání přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku dovedl z předchozích odsouzení obviněného. Pominutí těchto předchozích odsouzení ovšem ani kárná navrhovatelka v kárném návrhu nevytýká a ani jinak nezmiňuje (proto je kárný soud blíže nehodnotil).

Nesplnění pokynu krajské státní zástupkyně v Ústí nad Labem kárně obviněným

[124] Ze spisu Krajského státního zastupitelství **sp. zn. 1 KZN 321/2023** kárný soud zjistil, že v pokynu ze dne 30. 1. 2024 kárná navrhovatelka uvedla, že s ohledem na obsah listin předložených dozorovým státním zástupcem okresního státního zastupitelství, jakož i obsah kárně obviněným podané informace ze dne 10. 1. 2024 sp. zn. SPR 13/2004 kárně obviněnému podle § 12d odst. 1 zákona o státním zastupitelství ukládá, aby ve věci vedené okresním státním zastupitelství pod sp. zn. 1 ZN 3536/2020 bezodkladně vykonal podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství dohled nad postupem příslušného státního zástupce okresního státního zastupitelství zaměřený na to, zda v rámci výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení v potřebném rozsahu a kvalitě, účinně a včas využívá všech svých zákonných oprávnění k tomu, aby trestní řízení vedené policejním orgánem bylo řádně a v přiměřené době skončeno. Kárná navrhovatelka kárně obviněnému uložila, aby zprávu o výsledku vykonaného dohledu včetně příslušného záznamu o provedeném vnitřním dohledu, z něhož bude zřejmé, jaká případná opatření přijal, nebo hodlá přijmout, předložil bezodkladně, nejpozději do 29. 2. 2024.

pokračování

[125] Přípisem ze dne 27. 2. 2024 kárně obviněný kárné navrhovatelce sdělil, že v příloze zasílá záznam o vnitřním dohledu, který bezprostředně navazuje na záznamy o instančně vykonaném dohledu ze strany krajského státního zastupitelství pod čj. 1 KZN 321/2023-3. Kárně obviněný uvedl, že v den sepisu tohoto přípisu nahlédl u náměstka okresního státního zástupce Mgr. Zdeňka Ovčáčíka, který je dozorovým státním zástupcem, do systému ETŘ, kdy bylo zjištěno, že ve věci vydal policejní orgán usnesení, jímž byla věc odložena dle § 159a odst. 1 trestního řádu.

[126] V připojeném záznamu o výkonu vnitřního dohledu ve věci oznamovatele C. ze dne 27. 2. 2024 kárně obviněný odkázal na záznam o prověrce krajského státního zastupitelství ze dnů 30. 3. 2023, 5. 4. 2023, 18. 5. 2023 a dále navázal sdělením, co se na jakém čísle listu nachází, a to od č. l. 102 („*vlastní rukou psaný záznam o prověrce ze dne 16. 6. 2023, uloženy pokyny policejnímu orgánu, konec lhůty ke skončení prověřování stanoven do 30. září 2023*“) do č. l. 128a - 129 (tj. nynější „*pokyn krajské státní zástupkyně k provedení dohledu*“). Dále již jen navazuje „*Vlastní vyhodnocení, závěry: - zjištěno, že dozorový státní zástupce ve věci vykonává dozor, pravidelně vykonával prověrky spisu, o čemž též sepisoval záznamy, policejnímu orgánu ukládal pokyny a dle požadavku KSZ zasílal zprávy; - vzhledem ke skutečnosti, že ve věci je vykonáván instanční dohled a vnitřní dohled je pouze doplňkem, zda je ve věci státní zástupce činný, další opatření nečiním.*“

[127] Na uvedené reagovala kárná navrhovatelka přípisem ze dne 29. 2. 2024, v němž kárně obviněnému sdělila, že musí konstatovat, že v rámci výkonu vnitřního dohledu zjevně nedostal základním požadavkům a kritériím pro něj závazně vyplývajícím z pokynu krajské státní zástupkyně podle § 12d odst. 1 zákona o státním zastupitelství ze dne 30. 1. 2024, který mu byl doručen dne 31. 1. 2024. Kárná navrhovatelka kárně obviněnému připomenula, že mu bylo jako vedoucímu státnímu zástupci okresního státního zastupitelství uloženo ve lhůtě uvedené v pokynu, aby v dané věci vykonal podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství dohled nad postupem příslušného státního zástupce zaměřený na to, zda v rámci výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení v potřebném rozsahu a kvalitě, účinně a včas využívá všech svých zákonných oprávnění k tomu, aby trestní řízení vedené policejním orgánem bylo řádně a v přiměřené době skončeno. Kárná navrhovatelka konstatovala, že uvedená kritéria – rozsah, kvalita, včasnost a účinnost postupu příslušného dozorového státního zástupce byla ze strany kárně obviněného zcela pomínuta. Proto jím vykonaný vnitřní dohled nelze považovat za dostatečný. Z tohoto důvodu kárná navrhovatelka kárně obviněného požádala, aby obratem, nejpozději do 11. 3. 2024, doplnil svůj výstup z vnitřního dohledu v rozsahu požadovaném v pokynu ze dne 30. 1. 2024. Nad rámec uvedeného kárná navrhovatelka podotkla, že v dané trestní věci není a ani nikdy nebyl ze strany krajského státního zastupitelství založen průběžný výkon instančního dohledu nad postupem státního zástupce okresního státního zastupitelství. Zdůraznila, že nelze zaměňovat instanční dohled ve smyslu § 12d odst. 1 zákona o státním zastupitelství s plněním povinnosti jednotlivých okresních státních zastupitelství v obvodu působnosti krajského státního zastupitelství poskytovat informace podle § 12g zákona o státním zastupitelství v dosud neskončených trestních věcech na základě opatření krajské státní zástupkyně ze dne 13. 9. 2023, čj. SPR 176/2023-1.

[128] Na přípis kárné navrhovatelky ze dne 29. 2. 2024 reagoval kárně obviněný sdělením ze dne 18. 3. 2024, v němž nejprve vyjádřil svůj nesouhlas s názorem kárné navrhovatelky, že v dané věci není a nikdy nebyl ze strany krajského státního zastupitelství založen

průběžný výkon instančního dohledu nad postupem státního zástupce okresního státního zastupitelství. Ve svém záznamu ani nic neuváděl o průběžném výkonu dohledu, ale uváděl, že ve věci je vykonáván *instanční dohled*, o němž je jasné psáno v přípisu krajského státního zastupitelství ze dne 25. 5. 2023, čj. 1 KZN 321/2023-8, kde je dle § 12d odst. 1 zákona o státním zastupitelství, § 1 odst. 2 písm. e) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, a čl. 5 Pokynu obecné povahy Nejvyššího státního zástupce č. 1/2017, o výkonu dohledu v soustavě státního zastupitelství, dán jednoznačný pokyn dozorovému státnímu zástupci, aby využil všech svých zákonných oprávnění za účelem usměrnění postupu policejního orgánu k objasnění základních skutečností rozhodných pro posouzení věci ve smyslu § 89 odst. 1 trestního řádu, a to zejména nejprve provést důslednou prověrku stavu prověřování a současně učinit všechny kroky k tomu, aby byla věc statisticky ukončena v IS způsobem odpovídajícím jejímu stavu. Ke splnění pokynu byla stanovena lhůta jednoho měsíce. Dále byly vyžadovány pod totožnou spisovou značkou po dozorovém státním zástupci zprávy, a to žádostmi ze dnů 8. 11. 2023, 9. 1. 2024, 17. 1. 2024. Na pokyn z vykonaného instančního dohledu bylo dozorovým státním zástupcem reagováno, v pokynu vyžadovanou zprávou dne 20. 6. 2023, stejně tak bylo uvedené žádosti reagováno zprávami ze dnů 9. 11. 2023, 10. 1. 2024 a 18. 1. 2024. Vše je uvedeno v záznamu o výkonu vnitřního dohledu, který byl kárné navrhovatelce zaslán. Co se týče uloženého *vnitřního dohledu* se zaměřením na to, zda v rámci výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení v potřebném rozsahu a kvalitě, účinně a včas dozorový státní zástupce využívá všech svých zákonných oprávnění k tomu, aby trestní řízení vedené policejním orgánem bylo řádné a v přiměřené době skončeno, již kárně obviněný odpověděl a dostal tak požadavkům pokynu ze dne 30. 1. 2024. Kárně obviněný uvedl, že v závěru dohledové prověrky uvedl, že dozorový státní zástupce pravidelně vykonával prověrky spisu, o čemž sepisoval záznamy, policejnímu orgánu ukládal pokyny a dle požadavku krajského státního zastupitelství zasílal zprávy, tedy splnil pokyn vzešlý z instančního dohledu. Dále kárně obviněný zdůraznil, že v přípisu ze dne 27. 2. 2024 sdělil, že nahlédnutím do systému ETŘ bylo zjištěno, že policejní orgán vydal usnesení o odložení věci dle § 159a odst. 1 trestního řádu, z čehož je zřejmé, že byl splněn pokyn vyplývající z vykonaného instančního dohledu, aby byla věc statisticky ukončena v IS způsobem odpovídajícím jejímu stavu. Dále kárně obviněný uvedl, že vzhledem ke své dovolené mohl kárnou navrhovatelku informovat jen o náhledu do ETŘ, neboť dané usnesení v době sepisu zprávy nebylo na okresní státní zastupitelství doručeno. Nicméně usnesení o odložení věci vydáno bylo a bylo též doručeno na okresní státní zastupitelství dne 27. 2. 2024 a je založeno v dozorovém spise. Dále kárně obviněný v daném sdělení uvedl, že co se týče poskytování informací dle § 15g zákona o státním zastupitelství v dosud neskončených trestních věcech na základě opatření krajské státní zástupkyně v Ústí nad Labem ze dne 13. 9. 2023, čj. 1 SPR 176/2023-1, tak byly v roce 2024 poskytnuty pod spisovou značkou okresního státního zastupitelství SPR 13/2024 ke spisové značce krajského státního zastupitelství 1 SPR 176/2023. Pokud tedy byly vyžadovány čtyři zprávy po instančně vykonaném dohledu, a to přímo k věci sp. zn. 1 KZN 321/2023, pod kterou byl vykonán instanční dohled, je ve věci stále vykonáván dohled, neboť informace o věcech starších dvou let jsou podávány ke sp. zn. 1 SPR 176/2023, která neobsahuje nic ohledně již uvedeného instančního dohledu a rozhodně tedy není z jeho strany zaměňován instanční dohled ve smyslu § 12d odst. 1 zákona o státním zastupitelství s plněním povinnosti jednotlivých okresních státních zastupitelství v obvodu působnosti krajského státního

pokračování

zastupitelství poskytovat informace podle § 12g zákona o státním zastupitelství v dosud neskončených trestních věcech na základě opatření krajské státní zástupkyně v Ústí nad Labem ze dne 13. 9. 2023, čj. SPR 176/2023-1. Hodnocení výkonu dozoru státním zástupcem okresního státního zastupitelství do doby instančního dohledu se věnují záznamy o výkonu dohledu ve věci oznamovatele C. ze dnů 30. 3. 2023, 5. 4. 2023, 18. 5. 2023 sepsané státním zástupcem krajského státního zastupitelství pod čj. 1 KZN 321/2023-3, kdy kárně obviněným vykonaný vnitřní dohled na uvedený instanční dohled navazoval a přezkoumával výkon dozoru až po vydaném pokynu dle § 12d odst. 1 zákona o státním zastupitelství a násl. v rámci instančního dohledu, na což ve svém záznamu odkazuje. Pokud tedy kárně obviněný v závěru uvedl, že dozorový státní zástupce ve věci vykonává dozor, pravidelně vykonával prověrky spisu, o čemž též sepisoval záznamy, policejnímu orgánu ukládal pokyny a dle požadavků krajského státního zastupitelství zasílal zprávy, je zřejmé, že v jeho postupu nespátřuje závady. Dále je zřejmé, že věc již byla statisticky ukončena. Závěrem kárně obviněný dodal, že dostal všem požadavkům pokynu kárné navrhovatelky ohledně hodnocení výkonu dozoru ze strany dozorového státního zástupce Mgr. Zdeňka Ovčáčíka po provedeném instančním dohledu a pokynu z něj vzešlého. Kárně obviněný také setrval na tom, že instanční dohled byl vykonán, o čemž svědčí záznam o výkonu dohledu, přičemž po jeho výkonu byly vyžadovány zprávy pod totožnou spisovou značkou.

[129] Ze záznamu o výkonu instančního dohledu ve věci oznamovatele C. ze dne 18. 6. 2024 kárný soud zjistil, že tento dohled byl proveden na základě pokynu kárné navrhovatelky ze dne 26. 4. 2024 k výkonu instančního dohledu podle § 12d odst. 1 zákona o státním zastupitelství nad vnitřním dohledem vykonaným vedoucím státním zástupcem okresního státního zastupitelství (kárně obviněným) podle § 12e zákona o státním zastupitelství ve věci vedené na okresním státním zastupitelství pod sp. zn. 1 ZN 3536/2020. Z obsáhlého záznamu vytýkajícímu dozorovému státnímu zástupci množství pochybení je potřeba pro účely tohoto řízení zdůraznit, že dozorový státní zástupce měl pochybit, když fakticky neprovedl nejen přezkum spisového materiálu shromážděného policejním orgánem, ale ani prověrku stavu řízení ve stanovených lhůtách. Dále nereagoval a vzal toliko na vědomí zjevně nezákonné a neodůvodněné usnesení policejního orgánu podle § 23 odst. 1 trestního řádu ze dne 26. 2. 2024, jímž bylo řízení vedené pro skutky ze dne 25. 8. 2016 do 11. 9. 2018 vyloučeno ze společného řízení k samostatnému řízení. Rovněž tak dozorový státní zástupce nereagoval na navazující usnesení policejního orgánu o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu ze dne 27. 2. 2024, neboť předmětem výrokové části uvedeného usnesení je jednání společnosti T., která uzavřela s jednotlivými spotřebiteli 9 771 smluv, jež obsahují nepravdivé skutečnosti a ohledně kterých nedošlo k vylákání provize v celkové výši 32 590 701,39 Kč ke škodě společnosti C. Vzhledem k tomu, že dané jednání podezřelé právnické osoby týkající se řádně uzavřených smluv se spotřebiteli nebylo předmětem ani trestního oznámení poškozené společnosti C., ale ani předmětem skutku vymezeného v záznamu o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu ze dne 20. 1. 2020, nemělo být o něm ani formálně rozhodováno. To je dále podrobně rozvedeno se závěrem, že trestní řízení vedené pro skutky, pro které byly dne 3. 1. 2020 zahájeny úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu, doposud nebylo skončeno.

[130] U ústního jednání dále kárný soud provedl k důkazu všeobecný spis sp. zn. 1 ZN 3536/2020, z něhož zjistil, že podle záznamu o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 3. 1. 2020 byl dostatečně odůvodněn závěr, že v době od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2018 mohl být společností T., spáchán zločin podvodu tím, že prověřovaná společnost T. jakožto

obchodní partner oznamovatele společnosti C., nejméně v období od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2018 pro oznamovatele zajišťovala zprostředkování nových smluvních vztahů, sjednávala smlouvy o odběru elektrické energie a plynu, kdy za každou uzavřenou smlouvu byla prověřované společnosti vyplacena provize, přičemž zpětnou kontrolou oznamovatele bylo zjištěno, že část takto uzavřených smluv byla ze strany společnosti T. sjednána podvodně s úmyslem se obohatit, neboť kontrolou oznamovatel zjistil, že odběrná místa uvedená ve smlouvách neexistují, anebo jsou ve smlouvách uvedeny jiné nepravdivé informace, čímž měla být poškozené právnické osobě C., způsobena škoda 1 393 724 Kč.

[131] Usnesením Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, Ústí nad Labem, ze dne 26. 2. 2024 byla vyloučena ze společného řízení vedeného pod čj. KRPU-161367/TČ-2019-040080-FT věc podezření ze spáchání zločinu podvod podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, kterého se měli v době od 25. 8. 2016 do 11. 9. 2018 dopustit dosud přesně neustanovení obchodní zástupci společnosti T. tím, že prostřednictvím této společnosti měli obchodnímu partnerovi společnosti C. předložit k proplacení provizní smlouvy o poskytování služeb plyn a elektřina s nejméně 815 osobami, ačkoli si byli vědomi toho, že takové smlouvy nesjednali, když některé z těchto osob ani neexistují, a proplacení provizí si takto nárokovali neoprávněně, čímž měli společnosti C. způsobit škodu ve výši 4 108 659 Kč, k samostatnému projednání.

[132] Usnesením Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, Ústí nad Labem, ze dne 27. 2. 2024 byla podle § 159a odst. 1 trestního řádu odložena trestní věc podezření ze spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, kterého se měla dopustit společnost T., tím, že jako obchodní partner oznamovatele společnosti C., v období od 25. 8. 2016 do 11. 9. 2018 na základě partnerské smlouvy ze dne 25. 8. 2016 zajišťovala pro oznamovatele služby týkající se prodeje produktů a služeb oznamovatele, které zabezpečovala prostřednictvím sítě obchodních zástupců.

[133] Státní zástupce okresního státního zastupitelství Mgr. Zdeněk Ovčáčík pak usnesením ze dne 16. 8. 2024 citované usnesení o vyloučení věci zrušil jako nezákonné a udělil pokyny k dalšímu šetření.

[134] K tomuto případu kárná návrhovaatelka dále u ústního jednání uvedla, že to, co bylo původně v této věci zahájeno, bylo policejním orgánem vyloučeno do jiné věci a v té původní věci v podstatě nezůstalo nic, ale „vymyslelo“ se tam usnesení o odložení věci ohledně smluv, které byly v pořádku. Proto to nebylo trestným činem. Na uvedené měl zareagovat dozorový státní zástupce, to není kárně obviněnému vytýkáno, ale je mu vytýkáno, že v podstatě uvedl v omyl krajské státní zastupitelství tím, že tvrdil, že věc je skončena.

[135] Kárně obviněný pak u ústního jednání vypověděl, že v práci byl naposledy dne 27. 2. 2024, od 28. 2. 2024 čerpal dlouhodobější dovolenou. Nahlédnutím do systému ETR u svého náměstka Mgr. Zdenka Ovčáčíka zjistil, že bylo vydáno usnesení o odložení věci. Sám však toto usnesení neviděl a nekontroloval, to ani nebylo předmětem vnitřní dohledové prověrky, která byla provedena na základě podnětu krajské státní zástupkyně. Krajské státní zastupitelství v této věci činilo dle informací Mgr. Ovčáčíka úkony již dříve, Mgr. Ovčáčík spis neměl k dispozici a vnitřní dohled kárně obviněného navazoval na instanční dohled krajského státního zastupitelství (navázal na něj i datově). Mgr. Ovčáčík jej informoval, že daná věc je odložena policejním orgánem, ale dané usnesení mu nepředložil, protože je neměl

pokračování

k dispozici. V ETŘ již toto usnesení bylo, tak mu ho Mgr. Ovčáčík ukázal, což vzal na vědomí. Po věcné stránce dané usnesení nezkoumal (má několik stran), to ani není předmětem vnitřního dohledu. Kárně obviněný se věnoval pouze tomu, zda Mgr. Ovčáčík plní povinnosti, které mu byly uloženy instančním dohledem. Po návratu z dovolené našel přípis krajské státní zástupkyně, která mu vytýkala, že pokyn nesplnil. Vůči tomu se ohradil, protože byl přesvědčený, že jej splnil.

[136] Podle názoru kárného soudu v daném případě kárně obviněný pochybil, když postupoval v rozporu s pokynem krajské státní zástupkyně. Pokyn krajské státní zástupkyně byl jasný, konkrétní a srozumitelný. Pokud by snad bylo možné tolerovat první reakci kárně obviněného na daný pokyn, kdy zjevně vycházel jen ze záznamů v systému ETŘ a informací sdělených mu Mgr. Ovčáčíkem, že věc byla odložena (spis v dané době neměl k dispozici, spoléhal se informace dané mu Mgr. Ovčáčíkem, na základě nichž mohl být v dobré víře o tom, že věc je již odložena, tj. skončena), nelze považovat za adekvátní reakci kárně obviněného na přípis kárné navrhovatelky ze dne 29. 2. 2024, v němž kárně obviněnému sdělila, že jím vykonaný vnitřní dohled nelze považovat za dostatečný, neboť pominul rozsah, kvalitu, včasnost a účinnost postupu příslušného dozorového státního zástupce. Nejpozději v této chvíli se měl kárně obviněný v rámci vnitřního dohledu s příslušnou věcí blíže seznámit, což by mu umožnilo odhalit výše popsané vady. Kárně obviněný tak však neučinil a místo toho polemizoval s kárnou navrhovatelkou o tom, že daný pokyn splnil. Jakkoli nemá v tomto případě kárný soud pochyb o tom, že se o pochybení kárně obviněného jedná, je nutné z hlediska hodnocení intenzity tohoto pochybení (zda dosahuje intenzity kárného provinění) posuzovat i kontext věci. Kárná navrhovatelka, jak uvedla u ústního jednání, především kárně obviněnému vytýká, že krajské státní zastupitelství uvedl v omyl tvrzením, že daná věc je skončena. Podle názoru kárného soudu to ovšem byl nejméně při první odpovědi na daný pokyn též kárně obviněný, který sám v tomto omylu jednal, když vycházel z údajů ze systému ETŘ a informací daných mu Mgr. Ovčáčíkem. Vadný postup policejního orgánu (vyloučení a odložení věci, aniž by ve skutečnosti byla opravdu skončena) mohla odhalit až podrobnější prověrka a komplexní seznámení se kárně obviněného se spisovým materiálem. To však ani po opětovném pokynu kárné navrhovatelky kárně obviněný neučinil a ve svém mylném přesvědčení sdělil, že daný pokyn již splnil. Je ovšem nutno zdůraznit, že účelem dohledu je právě ověření pravdivosti takových informací. Na skutečnost, že toto pochybení dle názoru kárného soudu samo o sobě nedosahuje intenzity kárného provinění má však vliv především skutečnost, že nemělo závažný vliv na dané trestní řízení, když záhy byla sjednána náprava (byť nikoli kárně obviněným, ale v rámci instančního dohledu přímo kárnou navrhovatelkou), jak je shora popsáno. V této souvislosti je vhodné poukázat např. na rozhodnutí kárného soudu ze dne 14. 2. 2017, čj. 12 Ksz 4/2016-142, dle jehož právní věty „*Za kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, nelze považovat nesplnění pokynu vedoucího státního zástupce, které nemá žádný nežádoucí vliv na průběh trestního řízení nebo danou trestní věc negativně ovlivňuje pouze nepatrně, neohrožuje vážnost a důvěryhodnost soustavy státních zastupitelství, není výrazem znevažování řídicí role a autority nadřízeného státního zástupce, a nemá tedy povahu excesu při plnění povinností státního zástupce.*“ V nynější věci se s ohledem na její okolnosti ovšem jedná o případ hraniční, kdy popsané pochybení ani dle názoru kárného soudu nelze přehlédnout, avšak s ohledem na popsané okolnosti dosahuje dle názoru kárného soudu intenzity dovolující nejvýše udělení písemné výtky. Nelze totiž ani říci, že by v tomto případě kárně obviněný postupoval zcela nezodpovědně, snažil se znevážit pokyn kárné navrhovatelky,

zpochybňoval důvěryhodnost soustavy státního zastupitelství apod. Ostatně skutečnost, že pokyn řádně nesplnil (resp. jej splnil vadně), byla s jistotou zjištěna až později. Jak sama kárná navrhovatelka uvedla ve své replice „o vadném postupu při výkonu vnitřního dohledu, jehož provedení bylo uloženo kárně obviněnému jako vedoucímu státnímu zástupci jejím pokynem ze dne 30. 1. 2024 za současného stanovení lhůty pro jeho splnění do 29. 2. 2024, se mohla dozvědět nejdříve dne 21. 6. 2024, kdy jí byl spis předložen do kanceláře. Kárná navrhovatelka rozvedla, že kárně obviněný dne 27. 2. 2024 předložil výstup z vnitřního dohledu, který ovšem nerespektoval stanovená kritéria, a proto jej dne 29. 2. 2024 vyzvala k doplnění jeho výstupu v rozsahu nadřízeným orgánem požadovaným, a to nejpozději do 11. 3. 2024. Na základě následného vyjádření kárně obviněného doručeného dne 18. 3. 2024, kárná navrhovatelka dne 20. 3. 2024 uložila provedení instančního dohledu nad vnitřním dohledem dohledového státnímu zástupci. Závěry tohoto dohledu jí byly předloženy právě dne 21. 6. 2024, přičemž skutečně se s těmito seznámila až dne 10. 7. 2024. Teprve v tom okamžiku byla informována o tom, že kárně obviněný, nikoli v souladu se skutečností, ji jako nadřízenou lživě informoval o ukončení věci, v rámci níž měl vnitřní dohled vykonat, jakož i o vadnosti a nesprávnosti jeho zjištění, která v rámci vnitřního dohledu učinil.“ Tato argumentace kárné navrhovatelky odpovídá i zjištěním soudu (viz záznam o výkonu instančního dohledu ve věci oznamovatele C. ze dne 18. 6. 2024) a ve shodě s ní také kárný soud dovodil včasné podání kárného návrhu v průběhu subjektivní lhůty k jeho podání ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o kárném řízení, podle kterého *návrh na zahájení kárného řízení musí být podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu.* Kárná navrhovatelka se o daných skutečnostech vztahujících se k tomuto skutku mohla dozvědět nejdříve v den předložení citovaného záznamu ze dne 18. 6. 2024. Kárný návrh pak byl podán dne 2. 10. 2024, tedy včas.

Věc vedená u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem pod sp. zn. ZK 360/2024

[137] Z dozorového spisu **sp. zn. ZK 360/2024** kárný soud zjistil, že kárně obviněný jako dozorový státní zástupce podal dne 10. 7. 2024 k Okresnímu soudu v Ústí nad Labem návrh na potrestání podezřelého L. D. (zpracovaný dle pokynů kárně obviněného právní čekatelkou), že „dne 25. 5. 2024 kolem 69.00 hodin naproti areálu společnosti I. v ulici Neštěmická v Ústí nad Labem za užití kamenů jednak rozbil skleněnou výplň skla na vstupních dveřích z levé i pravé strany rypadlového nakladače značky CATERPILLAR 432 E, jednak poškodil čelní sklo a plastový kryt skla vozidla značky NA IVECO 180 E, čímž způsobil poškození společnosti A., škodu ve výši 63 545,11 Kč, a dále rozbil skleněnou výplň pravého bočního skla pásového rypadla značky CATERPILLAR 306CR, čímž poškození společnosti C. způsobil škodu ve výši 22.285,71, Kč, tedy poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, čímž spáchal přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku“. Součástí návrhu na potrestání je též je návrh, aby „v případě prokázání viny byl podezřelému za shora uvedený skutek uložen peněžitý trest v částce 30.000 Kč skládající se z 60 denních sazeb po 500 Kč výše jedné denní sazby a dále přiměřená povinnost dle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil“.

[138] Trestním příkazem ze dne 11. 7. 2024, čj. 6 T 117/2024-78, Okresní soud v Ústí nad Labem uznal obviněného L. D. vinného daným skutkem a za přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku jej odsoudil podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, se zřetelem na § 314e odst. 2 písm. f) trestního řádu za užití § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 60denních

pokračování

sazeb, přičemž denní sazba činí 500 Kč, celkem tedy 30 000 Kč. Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku okresní soud stanovil, že peněžitý trest může být zaplacen v pravidelných měsíčních splátkách po 3 000 Kč, přičemž výhoda splátek odpadá, jestliže obviněný nezaplatí dílčí splátku včas. Ve spisu je založen nedatovaný a nepodepsaný lístek s textem „*bude vydán TP pouze s PT => dle záko lze akceptovat*“. Tomu odpovídá také rukou psaný záznam z 15. 7. (zjevně roku 2024 – pozn. NSS), že odpor nebude podán.

[139] Podle záznamu ze dne 11. 9. 2024 sepsaného kárnou navrhovatelkou s Mgr. K. S., právní čekatelkou, jmenovaná uvedla, že někdy v červenci roku 2024 jí kárně obviněný na chodbě předal dotčený spis s tím, ať napíše návrh na potrestání. V té době byla na tzv. odborném kolečku u Mgr. Pokorného, specialisty na trestné činy v dopravě. Návrh zpracovala a v průběhu studia spisu shledala vhodným peněžitý trest, který chtěla navrhnout v případě odsouzení obviněného. K této úvaze jí vedl i náhled do insolvenčního rejstříku a trestní minulost obviněného, avšak k návrhu peněžitého trestu přistoupila teprve poprvé ve své kariéře (neměla s ním žádnou praktickou zkušenost). Navrhla tedy peněžitý trest ve výši 30 000 Kč, resp. 30 denních sazeb po 1 000 Kč a návrh i pokyn pro kancelář zaslala e-mailem kárně obviněnému. Ten jí však sdělil, že mu nic nedošlo (a to i na druhý pokus), proto vše vytiskla a předala kárně obviněnému v listinné podobě. Kárně obviněný jí následně sdělil, že je třeba změnit počet denních sazeb, a to zejména kvůli eventuálnímu přeměnění peněžitého trestu na trest odnětí svobody, a pak jí řekl, aby doplnila do návrhu povinnost k náhradě škody. Ptala se jej, jak to myslí, zda má tu povinnost doplnit k trestu, a protože si nebyla jistá, jak pojmenovat zákonné ustanovení, dle kterého by měla být taková povinnost ukládána, žádný paragraf neuvedla a očekávala, že jí bude návrh případně ještě vrácen. V této věci za ní po nějaké době přišel kárně obviněný a řekl jí, že mu telefonovala soudkyně a vyzval jmenovanou právní čekatelku, aby se zamyslela, podle jakého ustanovení by bylo možné přiměřenou povinnost v případě ukládání peněžitého trestu uložit. Zjišťovala možnosti (v judikatuře i u starších kolegů), ale nikde nenašla, že by taková přiměřená povinnost v případě ukládání pouze peněžitého trestu mohla být pachateli rovněž uložena. Kárně obviněný jí řekl, že se na možnosti také podívá a že si potom řeknou, zda je navrhovaná varianta možná. Následně kárně obviněný uváděl, že by bylo možné navrhnout ještě podmíněně odložený trest odnětí svobody, avšak proti tomuto postupu měla výhrady s ohledem na nepřiměřenou kumulaci trestů. Jak to dále dopadlo, neví.

[140] Kárný soud uvádí, že ani v tomto případě nespátňuje v jednání kárně obviněného pochybení, které by dosahovalo úrovně kárného provinění. V dané věci sice nepochybně kárně obviněný jako dozorový státní zástupce v návrhu na potrestání vypracovaném na základě jeho pokynu právní čekatelkou nesprávně navrhl uložení peněžitého trestu ve výši 30 000 Kč skládajícího se z 60 denních sazeb po 500 Kč za současného uložení „*přiměřené povinnosti dle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem podezřelý způsobil*“, aniž by bylo odkázáno na zákonné ustanovení, dle něhož mají být trest či přiměřená povinnost ukládány. Kárně obviněný při podání tohoto návrhu nerespektoval ustanovení trestního zákoníku o ukládání peněžitého trestu (§ 67 až 69 trestního zákoníku), jak popsala kárná navrhovatelka. Na straně druhé však nelze přehlédnout, že kárně obviněný po neformálním upozornění soudu ihned přistoupil k nápravě, svou chybu nijak nezakrýval, přičemž toto pochybení tak nemělo prakticky žádný negativní následek.

Kárně obviněný v postavení intervenujícího státního zástupce

[141] Úvodem je vhodně k těmto věcem také říci, že ačkoli v nich kárně obviněný vystupoval jako intervenující státní zástupce, nelze v této souvislosti opomenout ani jeho postavení okresního státního zástupce. Intervenující státní zástupce dále není bezvýhradně vázán návrhy učiněnými v obžalobě nebo v přípravě státního zástupce k hlavnímu líčení, jak dále uvedeno. S ohledem na průběh hlavního líčení, změnu skutkového či právního stavu popř. další relevantní okolnosti nepochybně může dojít k jinému závěru.

[142] Je také nezbytné připomenout znění § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství, podle kterého vedoucí státní zástupce je oprávněn vykonávat dohled nad postupem státních zástupců a vyšších úředníků působících u státního zastupitelství, v jehož čele stojí, a dávat jim pokyny k postupu při vyřizování věcí v příslušnosti tohoto státního zastupitelství. Postup státních zástupců a vyšších úředníků může sjednocovat i pokyny vztahujícími se na více věcí určitého druhu. Podle § 12e odst. 2 zákona o státním zastupitelství státní zástupci jsou povinni řídit se pokyny vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce, s výjimkou pokynu, který je v konkrétní věci v rozporu se zákonem.

[143] Při hodnocení daných skutků vzal kárný soud v úvahu rovněž znění čl. 112 odst. 6 Pokynu obecné povahy Nejvyššího státního zástupce č. 9/2019, podle kterého *státní zástupce není ohledně žádného návrhu vázán návrhy uvedenými v záznamu o přípravě na hlavní líčení, vezme však v úvahu návrhy uvedené v záznamu týkající se možného sjednání dohody o vině a trestu nebo prohlášení viny v hlavním líčení ohledně konkrétního obviněného, avšak při významných odchylkách uvede v záznamu o průběhu hlavního líčení důvody, které ho ke změně návrhu vedly; u velmi závažných odchylek, týkajících se zejména druhu a výše trestu, či výroku o zproštění obžaloby, pak státní zástupce zváží, zda není namístě ponechat si lhůtu k podání opravného prostředku i v případě, že soud jeho návrhu zcela vyhověl.*

[144] Kárný soud ovšem také uvádí, že z citovaného znění čl. 112 odst. 6 Pokynu obecné povahy Nejvyššího státního zástupce č. 9/2019 nevyplývá absolutní (bezvýhradná) vázanost návrhy uvedenými v záznamu o přípravě k hlavnímu líčení. Tyto návrhy je „pouze“ intervenující státní zástupce povinen „vzít v úvahu“ a při významných odchylkách je povinen v záznamu o průběhu hlavního líčení uvést důvody, které ho ke změně návrhu vedly. Tyto povinnosti ovšem kárně obviněný, jak plyne z níže uvedeného, splnil.

Věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem pod sp. zn. ZK 206/2024 a sp. zn. ZK 250/2024

[145] Z dozorového spisu **sp. zn. ZK 206/2024** kárný soud zjistil, že dozorový státní zástupce Mgr. Lukáš Pokorný vypracoval dne 11. 4. 2024 návrh na potrestání podezřelého M. S., že „dne 31. 3. 2024 v 19:07 hodin v Ústí nad Labem, v ulici Slovanská, řídil motorové vozidlo tovární značky a typu CFMOTO CFROCE520L, [...], ačkoliv věděl, že trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 11. 2023, čísla jednacího 5 T 212/2023-36, který nabyl právní moci dne 27. 1. 2024, mu byl mimo jiné uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu ve výměře 30 měsíců, a ačkoliv věděl, že příkazem magistrátu města Ústí nad Labem, odborem přestupkových agend – oddělením dopravních nehod, spisová značka MMUL/OPA/ODN/387824/2023/Dr ze dne 2. 11. 2023, který nabyl právní moci dne 29. 11. 2023, mu byla mimo jiné uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců, tedy mařil výkon rozhodnutí soudu a jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla

pokračování

takovým rozhodnutím zakázána, čímž spáchal přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku“. V návrhu je navrženo uložení trestu odnětí svobody ve výměře 8 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 24 měsíců. V záznamu o přípravě státního zástupce na hlavní líčení je navržen nepodmíněný trest odnětí svobody 4 - 12 měsíců ve věznici s ostrahou a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 12 - 24 měsíců.

[146] Na spisovém obalu je v přehledu uvedena poznámka „11/4/24 *vidi NNP odklony příprava pokyn KL*“ Z podacího razítka na návrhu je pak zjevné, že návrh byl podán u Okresního soudu v Ústí nad Labem dne 12. 4. 2024.

[147] Z formuláře „*Důvody nevyužití „odklonů trestního řízení*“ aprobovaného kárně obviněným bez uvedení data plyne, že těmito důvody byly: „*nedovoluje osoba obviněného (recidivista)*“ a „*nutnost trestu zákazu činnosti*“.

[148] Dále je z tohoto spisu zřejmé, že dne 2. 5. 2024 vypracoval dozorový státní zástupce návrh na potrestání téhož podezřelého M. S., že „1) dne 20. 4. *nejméně v době okolo 12.50 hodin v ulici Havířská 357/80 v Ústí nad Labem ve směru na centrum, řídil osobní motorové vozidlo značky Ford Turneo, RZ [...], přestože věděl, že mu byl jednak trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem s nabytím právní moci dne 27. 1. 2024 uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu třiceti měsíců, tedy do 27. 7. 2026, a jednak příkazem Magistrátu města Ústí nad Labem, ze dne 2. 11. 2023, čj. MMUL/OPA/ODN/412540/2023/Dr, který nabyl právní moci dne 29. 11. 2023, a který mu byl doručen dne 24. 1. 2024, mu byl uložen mimo jiné správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců, 2) dne 20. 4. 2024 nejméně v době okolo 17:10 hodin v ulici Havířská 357/80 v Ústí nad Labem vyjel z parkoviště u prodejny Auto Anděl, kdy řídil motorové vozidlo značky Ford Tourneo, RZ [...], přestože věděl, že mu byl jednak trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem s nabytím právní moci dne 27. 1. 2024 uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu třiceti měsíců, tedy do 27. 7. 2026, a jednak příkazem Magistrátu města Ústí nad Labem, ze dne 2. 11. 2023, čj. MMUL/OPA/ODN/412540/2023/Dr, který nabyl právní moci dne 29. 11. 2023 a který mu byl doručen dne 24. 1. 2024, mu byl uložen mimo jiné správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců, tedy mařil výkon rozhodnutím soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána, čímž spáchal přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku*“. V návrhu je navrženo uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody ve výměře 12 - 18 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 roky. V záznamu o přípravě státního zástupce na hlavní líčení je uveden navržený nepodmíněný trest odnětí svobody 12 - 18 měsíců ve věznici s ostrahou.

[149] Návrh je kárně obviněným aprobován bez uvedení data. Z podacího razítka na návrhu je pak zjevné, že návrh byl podán u Okresního soudu v Ústí nad Labem dne 3. 5. 2024.

[150] Z formuláře „Důvody nevyužití „odklonů trestního řízení“ plyne, že těmito důvody byly: „chybí doznání“, „nedovoluje osoba obviněného (recidivista)“ a „nutnost trestu zákazu činnosti“.

[151] Usnesením ze dne 15. 5. 2024, čj. 65 T 38/2024-93, Okresní soud v Ústí nad Labem spojil trestní věci vedené u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 65 T 38/2024 (ZK 250/2024 a pod sp. zn. 63 T 60/2024 (ZK 206/2024) ke společnému projednání a rozhodnutí. Spojená věc byla nadále vedena pod sp. zn. 63 T 60/2024 (ZK 206/2024).

[152] Dle zvukového záznamu z hlavního líčení ze dne 12. 6. 2024 plyne, že kárně obviněný v poměrně obsáhlé závěrečné řeči, v níž „výchovně“ apeloval na obžalovaného, rozvedl předchozí odsouzení obžalovaného, zohlednil, že se nyní převážně týkají úseku dopravy, a zdůraznil s ohledem na obhajobu obžalovaného, že trest není benefitem, ale trestem. Na straně druhé ovšem též poukázal na to, že obžalovaný dosud nebyl ve výkonu trestu, žije sám, doznal vinu a určitý význam má i projednání věci v hlavním líčení. S ohledem na okolnosti věci a osobu obžalovaného si tedy kárně obviněný „ještě dovolil“ navrhnout alternativní trest obecně prospěšných prací na samé horní hranici jejich výměry.

[153] Ze stručného záznamu o konání hlavního líčení ze dne 12. 6. 2024 plyne, že obžalovaný po příslušném poučení prohlásil svou vinu a po kladném vyjádření kárně obviněného soud usnesením přijal prohlášení viny obžalovaného stran dílčích útoků popsanych v obou podaných návrzích na potrestání a upustil od dokazování skutkového děje.

[154] Ze záznamu o účasti na hlavním líčení ze dne 12. 6. 2024 sepsaného kárně obviněným plyne, že obžalovaný se doznal, uvedl, že to byla hloupost, a prohlásil svou vinu, závěrečný návrh a změny oproti přípravě byly odůvodněny „s ohledem na vystupování obž., zprávu PMS a skutečnost, že si na život vydělává sám“.

[155] Rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 6. 2024, čj. 63 T 60/2024-82, byl obžalovaný M. S. za uvedené skutky uznán vinným mařením výkonu rozhodnutí soudu a jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána, čímž spáchal přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a byl odsouzen podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 62 odst. 1 trestního zákoníku a § 63 odst. 1 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin a podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku byl obžalovanému také uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu ve výměře 18 měsíců. Obžalovaný i kárně obviněný se po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání; kárně obviněný netrval na písemném odůvodnění rozsudku.

[156] V případě těchto spojených věcí tedy kárně obviněný oproti jím aprobovanému návrhu na uložení trestu odnětí svobody a přípravách státního zástupce na hlavní líčení navrhl alternativní trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin. Záznam kárně obviněného, že daný návrh učinil „s ohledem na výpověď obžalovaného, zprávu PMS a skutečnost, že si na život vydělává sám“, odpovídá také jeho závěrečné řeči. Odklonům trestního řízení dle přípravy státního zástupce k hlavnímu líčení přitom bránilo také právě chybějící doznání, jakož i nutnost uložení trestu zákazu činnosti a recidiva obžalovaného.

pokračování

Pokud se jedná o trest zákazu činnosti, ten byl soudem obžalovanému uložen a ve vztahu k recidivě se kárně obviněný vyjádřil ve své závěrečné řeči, v níž poměrně podrobně zohlednil postoj obžalovaného, povahu spáchaných skutků a další okolnosti věci včetně zprávy probační a mediační služby. Jakkoli se může osamoceně argument, že „obžalovaný si na život vydělává sám“ jevit jako absurdní, je nutno vzít v úvahu také jeho kontext v rámci osobních poměrů obžalovaného (to obdobně platí i v ostatních věcech). V dané věci se přitom jednalo o relativně bagatelní trestnou činnost, přičemž soud se ztotožnil s návrhem kárně obviněného, a to včetně zdůraznění, že ve vztahu k obžalovanému se jedná „o poslední šanci“, obžalovanému reálně hrozil (a v případě nenapravení se hrozí) nepodmíněný trest odnětí svobody. Dle názoru kárného soudu se o žádný exces na straně kárně obviněného, který svůj postup řádně zdůvodnil a uvedl do záznamu o hlavním líčení, nejedná. To obdobně za dané situace platí také o tom, že se kárně obviněný po vyhlášení rozsudku vzdal práva odvolání a netrval na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku. Vzhledem k tomu, že jeho závěrečnému návrhu bylo soudem vyhověno, je takový postup logický.

Věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem pod sp. zn. ZK 162/2024 a sp. zn. ZK 209/2024

[157] Z dozorového spisu **sp. zn. ZK 162/2024** kárný soud zjistil, že dozorový státní zástupce Mgr. Lukáš Pokorný vypracoval dne 14. 3. 2024 návrh na potrestání podezřelého R. M., že *dne 8. 3. 2024 v 19:15 hodin v Ústí nad Labem, v ulici Národního odboje, řídil na pozemní komunikaci motorové vozidlo tovární značky a typu Škoda Superb, registrační značky [...], ačkoliv věděl, že rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 5. 4. 2023, čísla jednacího 3 T 13/2023-41, který nabyl právní moci dne 5. 4. 2023, mu byl mimo jiné uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu ve výměře 24 měsíců, tedy mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána. Tím spáchal přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.* V návrhu je navrženo uložení trestu odnětí svobody ve výměře 8 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 28 měsíců.

[158] Na spisovém obalu je v přehledu uvedena poznámka „14/3/24 vidi NNP odklony příprava pokyn KL“ Z podacího razítka na návrhu je pak zjevné, že návrh byl podán u Okresního soudu v Ústí nad Labem dne 18. 3. 2024.

[159] V Záznamu o přípravě státního zástupce na hlavní líčení je k otázce viny uvedeno „podezřelý odmítl vypovídat, ale při řízení zadržen PČR“ a jako důležité sdělení pro intervenujícího státního zástupce je uvedeno „Dle průběhu HL možno zvážit přísný alternativní trest“. V záznamu o přípravě státního zástupce na hlavní líčení je navržen nepodmíněný trest odnětí svobody 3 - 10 měsíců ve věznici s ostrahou a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 18 - 36 měsíců.

[160] Z dozorového spisu **sp. zn. ZK 209/2024** plyne, že dozorový státní zástupce Mgr. Martin Murár vypracoval dne 9. 4. 2024 návrh na potrestání podezřelého R. M., že *dne 30. 3. 2024 v 15:25 hodin v Ústí nad Labem, v ulici Sebusínská, řídil na pozemní komunikaci motorové vozidlo tovární značky a typu Škoda Superb, registrační značky [...], ačkoli věděl, že rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 5. 4. 2023, čísla jednacího 3 T 13/2023-41, který nabyl právní moci dne 5. 4. 2023, mu byl mimo jiné uložen trest zákazu činnosti spočívající v řízení*

motorových vozidel všeho druhu ve výměře 2 let, tedy mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána, čímž spáchal přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. V návrhu je navrženo uložení trestu odnětí svobody v trvání 8 - 10 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a zároveň trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel ve výměře 26 - 30 měsíců. V záznamu o přípravě státního zástupce k hlavnímu líčení konstatováno, že podezřelý nevypovídal a je navržen trest odnětí svobody 6 – 10 měsíců ve věznici s ostrahou a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 24 - 30 měsíců. Návrh je aprobován kárně obviněným bez uvedení data.

[161] Z formuláře „Důvody nevyužití „odklonů trestního řízení“ aprobovaného kárně obviněným bez uvedení data plyne, že těmito důvody bylo chybějící doznání podezřelého, osoba obviněného (recidivista) a nutnost trestu zákazu činnosti.

[162] Usnesením ze dne 17. 4. 2024, čj. 27 T 63/2024-29, Okresní soud v Ústí nad Labem spojil trestní věci vedené u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 27 T 63/2024 (ZK 209/2024) a pod sp. zn. 63 T 45/2024 (ZK 162/2024) ke společnému projednání a rozhodnutí. Spojená věc byly nadále vedena pod sp. zn. 63 T 45/2024 (ZK 162/2024).

[163] Dle zvukového záznamu z hlavního líčení ze dne 31. 7. 2024 plyne, že v závěrečné řeči kárně obviněný konstatoval, že u hlavního líčení obžalovaný prohlásil svou vinu, vina i právní kvalifikace je zřejmá, ale jiná je otázka trestu. Kárně obviněný uvedl, že v návrzích na potrestání sice byly navrženy represivní tresty, ale jako další významnou okolnost je třeba zohlednit skutečnost, že obžalovaný zaplatil peněžitý trest z předchozího rozsudku, s výjimkou oblasti dopravy se nejedná o osobu zásadně narušenou, obžalovaný si na živobytí vydělává vlastní prací a s ohledem na tyto okolnosti lze ještě přistoupit k trestu výchovnému, a to odnětí svobody na jeden rok s s podmíněným odkladem jeho výkonu na dobu dvou let a za současného uložení zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu tří let.

[164] Do záznamu o účasti na hlavním líčení dne 31. 7. 2024 kárně obviněný uvedl „*změna oproti přípravě, zaplatil peněžitý trest, (nečitelné), vydělává si na život sám*“ a následně se vzdal práva odvolání a netrval na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku.

[165] Rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 7. 2024, čj. 63 T 45/2024-99, byl obžalovaný R. M. uznán vinným mařením výkonu rozhodnutí soudu, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána, čímž spáchal přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a byl odsouzen podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců. Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 24 měsíců. Podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 3 let. Obžalovaný i kárný návrhovač se po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání.

[166] Kárný soud konstatuje, že ani v této věci se nejedná o pochybení kárně obviněného, který při svém závěrečném návrhu zohlednil změnu na straně obžalovaného, který u hlavního líčení prohlásil svou vinu, zaplatil peněžitý trest uložený předchozím rozsudkem a

pokračování

zohlednil povahu trestné činnosti a osobu obžalovaného. Trest odnětí svobody pak navrhl v rámci zákonné sazby a v délce odpovídající návrhům na potrestání, byť s ohledem na uvedené okolnosti jako trest podmíněný a nikoli nepodmíněný, jak bylo původně navrhováno. Trest zákazu činnosti pak kárně obviněný navrhl zcela v souladu s původním návrhem. Dle názoru kárného soudu se o žádný exces na straně kárně obviněného, který svůj postup řádně zdůvodnil a uvedl do záznamu o hlavním líčení, nejedná. To obdobně za dané situace platí také o tom, že se kárně obviněný po vyhlášení rozsudku vzdal práva odvolání a netrval na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku. Vzhledem k tomu, že jeho závěrečnému návrhu bylo soudem vyhověno, je takový postup logický.

Věc vedená u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem pod sp. zn. ZK 349/2024

[167] Z dozorového spisu **sp. zn. ZK 349/2024** kárný soud zjistil, že dozorová státní zástupkyně Mgr. Kateřina Klímová vypracovala dne 4. 7. 2024 návrh na potrestání podezřelého J.Š., že „dne 25. 6. 2024 v době od 12:00 hod. do 13:07 hod. na blíže nezjištěném místě v Ústí nad Labem, v městské části Klíše, nalezl platební kartu VISA [...], poté provedl prostřednictvím takto nalezené platební karty několik plateb, a to dne 25. 6. 2024 v čase 13:07 hod. v Ústí nad Labem – Krásné Březno, ul. 1. máje 11/1 v prodejně potravin platbu ve výši 85 Kč za nákup deodorantu Fa, dne 25. 6. 2024 v čase 13:11 hod. v Ústí nad Labem – Krásné Březno, ul. Drážďanská 106/153, v prodejně potravin HAVI s. r. o. platbu ve výši 172 Kč a následně platbu ve výši 141 Kč za nákup cigaret a žvýkaček a tímto jednáním způsobil poškozenému Z. H. celkovou škodu ve výši 398 Kč, tedy sobě bez souhlasu oprávněného uživatele opatřil platební prostředek, který umožňuje výběr hotovosti nebo převod peněžních prostředků anebo virtuálních aktiv používaných namísto peněžních prostředků a který náleží jinému, čímž spáchal přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku“.

[168] V návrhu je navrženo uložení trestu odnětí svobody ve výměře 6 - 8 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. V záznamu o přípravě státního zástupce na hlavní líčení, který je aprobován kárně obviněným bez uvedení data, je uveden navržený nepodmíněný trest odnětí svobody 6 - 8 měsíců ve věznici s ostrahou.

[169] Dle zvukového záznamu z hlavního líčení ze dne 31. 7. 2024 plyne, že v závěrečné řeči kárně obviněný konstatoval, že u hlavního líčení obžalovaný prohlásil svou vinu, vina i právní kvalifikace je zřejmá. Dále kárně obviněný uvedl, že u trestu je situace složitější, neboť obžalovaný měl již dříve konflikty se zákonem a jeho odsouzení, kdy mu byl uložen výchovný nebo alternativní trest, vždy skončily trestem represivním (výkonem trestu odnětí svobody). Za této situace je obtížné navrhnout jiný než nepodmíněný trest, avšak s ohledem na výši způsobené škody (398 Kč), jakož i skutečnost, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný platební kartu získal krádeží, je zjevné, že společenská škodlivost je nižší, než tomu bývá v obdobných věcech. Rovněž s ohledem na relativně nízký věk obžalovaného tedy kárně obviněný změnil původní návrh a navrhl, aby obžalovanému byl uložen trest obecně prospěšných prací na samé horní hranici zákonné sazby s tím, že bude jen na obžalovaném, zda takový trest řádně vykoná, anebo dojde k přeměně tohoto trestu na nepodmíněný trest odnětí svobody. Pro případ, že by soud shledal takový trest mírným, odkázal kárně obviněný na původní návrh.

[170] Podle záznamu o účasti na hlavním líčení ze dne 31. 7. 2024 je uvedeno k osobě obžalovaného „zaplatil kartou, bere marihuanu asi 3x týdně, pervitin cca 1x => šnupe do nosu, OPP by byl schopen vykonat“, dále ke kolonce týkající se závěrečného návrhu státního zástupce, včetně odůvodnění změn oproti přípravě je uvedeno „OPP 300 hod + povinnost ubravit škodu“.

[171] Rozsudkem ze dne 31. 7. 2024, čj. 63 T 109/2024-101, Okresní soud v Ústí nad Labem uznal obžalovaného J. Š. vinným uvedeným skutkem, jímž spáchal přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku a byl odsouzen podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 62 odst. 1 trestního zákoníku a § 63 odst. 1 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin. Podle § 63 odst. 2 trestního zákoníku byla obžalovanému uložena přiměřená povinnost, aby obžalovaný v průběhu výkonu trestu obecně prospěšných prací podle svých sil nahradil škodu, kterou trestnou činností způsobil. Dále byla obžalovanému uložena zaplatit poškozenému na náhradu škody částku ve výši 398 Kč.

[172] Podle opisu z Evidence rejstříku trestů fyzických osob ze dne 5. 8. 2024 byl podezřelému J. Š. dne 6. 12. 2022 přeměněn trest obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin uložený rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. 62 T 57/2021, na nepodmíněný trest odnětí svobody. Na tomto opise je rukou psaný úřední záznam dozorující státní zástupkyně „Vyzáadáno, neboť mám za to, že trest byl uložen v rozporu s § 62 odst. 2 TZ, ačkoli v NNP i přípravě NEPO trest, intervenující okresní státní zástupce se vzdal práva odvolání.“ Připojeno je rovněž znění § 62 trestního zákoníku s komentářem.

[173] Podle zprávy Probační a mediační služby Ústí nad Labem ze dne 29. 4. 2025 bylo u odsouzeného J. Š. zahájení výkonu trestu obecně prospěšných prací nařazeno na 9. 9. 2024 a odsouzený v tento den trest fakticky zahájil. Dosud má z trestu vykonaných 86 hodin, naposledy byl na výkonu dne 23. 4. 2025. Vzhledem k dosavadnímu výkonu trestu mu byla dne 3. 3. 2025 zaslaná výzva k intenzivnějšímu výkonu trestu.

[174] Podle § 62 odst. 1 trestního zákoníku soud *může uložit trest obecně prospěšných prací, odsuzuje-li pachatele za přečin; jako samostatný trest může být trest obecně prospěšných prací uložen, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a osobě a poměrům pachatele uložení jiného trestu není třeba.*

[175] Podle § 62 odst. 2 trestního zákoníku *soud trest obecně prospěšných prací zpravidla neuloží, jde-li o pachatele, kterému byl trest obecně prospěšných prací v době tří let předcházejících uložení tohoto druhu trestu přeměněn na trest odnětí svobody podle § 65 odst. 3.*

[176] Kárný soud konstatuje, že ani v této věci se nejedná o pochybení kárně obviněného, které by bylo možné považovat za kárné provinění. Kárně obviněný při svém závěrečném návrhu zohlednil, že obžalovaný prohlásil svou vinu, míru společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného i výši způsobené škody. Důvody, pro které navrhl trest obecně prospěšných prací jsou tedy zřejmé. Trest byl navržen v souladu s § 62 odst. 1, 2 trestního zákoníku, přičemž je třeba zdůraznit slovo „zpravidla“ v § 62 odst. 2 trestního zákoníku. Z toho totiž plyne, že i v případě uvedeném v § 62 odst. 2 trestního zákoníku lze trest obecně prospěšných prací uložit, byť by se mělo jednat spíše o výjimečný postup. Toho si ostatně byl kárně obviněný vědom, jak plyne z jeho závěrečné řeči (lze si ovšem představit

pokračování

podrobnější uvedení důvodů pro tento postup v záznamu o účasti na hlavním líčení). Na straně druhé lze chápat i nesouhlasné stanovisko dozorující státní zástupkyně s tímto trestem. Vhodnost uložení tohoto trestu v daném případě může jistě být věcí různých úvah a diskuse, ale to nic nemění na tom, že daný trest byl kárně obviněným navržen v souladu se zákonem a s ohledem na výši způsobené škody a další okolnosti uvedené kárně obviněným v závěrečném návrhu jej nelze bez dalšího považovat za zcela zjevně nepřiměřeně mírný. Kárně obviněný, který v dané době byl nejen intervenujícím státním zástupcem, ale též okresním státním zástupcem, přitom mohl takový trest navrhnout (resp. původně aprobovaný návrh trestu změnit) s ohledem na své vedoucí postavení i bez souhlasu dozorové státní zástupkyně, které byl nadřízen. Jednalo se pak ovšem jen o jeho odpovědnost. To obdobně platí rovněž o tom, že se kárně obviněný po vyhlášení rozsudku vzdal práva odvolání a netrval na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku. Vzhledem k tomu, že jeho závěrečnému návrhu bylo soudem vyhověno, je takový postup logický.

[177] S ohledem na znění kárného návrhu je rovněž nutné dodat, že všechny kárně obviněným navržené tresty se pohybovaly v rámci zákonných druhů trestů, které bylo možné v daných věcech uložit, jakož i jejich sazeb. V této souvislosti lze odkázat na předchozí judikaturu kárného soudu (např. rozhodnutí ze dne 16. 6. 2014, čj. 12 Ksz 3/2014-56, či ze dne 15. 9. 2021, čj. 12 Ksz 2/2021-51), z níž plyne, že v případech postupu státních zástupců při ukládání trestů z hlediska jejich kárné odpovědnosti nepostačuje jen to, že jimi navrhovaný (a následně soudem uložený) trest, by byl ve smyslu § 39 trestního zákoníku nepřiměřený, ale musí jít s ohledem na okolnosti dané trestní věci o „zcela zjevně nepřiměřeně nízký trest“, přičemž zároveň nemůže být sjednána náprava. Citovaná kárná judikatura přitom otázku „zcela zjevně nepřiměřeně nízkého trestu“ spojuje např. s aplikací § 58 trestního zákoníku – mimořádným snížením trestu odnětí svobody (tj. velmi výjimečným postupem), popř. ve spojení s úplným vyhnutím se aprobačnímu procesu. O takový případ se ovšem v daných věcech nejedná.

Shrnutí a závěr

[178] Na základě výše uvedeného kárný soud shrnuje, že v nynější části se v části několika skutků nejedná o jednání, které by bylo možné kvalifikovat jako pochybení kárně obviněného. V případě zbývajících skutků (s výjimkou pochybení kárně obviněného při provádění vnitřního dohledu) se pak jedná o jednání, které jistě za pochybení kárně obviněného považovat lze, avšak nedosahují intenzity kárného provinění.

[179] Kárný soud považuje za vhodné zopakovat, že i opakovaná drobná pochybení mohou mít jistě za určitých okolností významný dopad na fungování okresního státního zastupitelství, postih kriminality, a tím i ochrany lidských práv a svobod. Pro posouzení věci je ovšem rozhodné nejen množství závad, nedostatků a pochybení, které bylo prokázáno, jejich dlouhodobost a opakovanost přes opakovaná upozornění vyššího státního zastupitelství, ale také jejich závažnost, která musí dosáhnout vyšší úrovně tak, aby bylo možné oprávněně hovořit o skutečném excesu a tedy kárném provinění.

[180] Jediná dřívější písemná výtku, kterou kárně obviněný převzal dne 28. 6. 2024, se přitom týkala typově jiného pochybení než ta, která jsou posuzována nyní, a to vadné práce vedoucího státního zástupce při přidělování nápadu jednotlivým státním zástupcům, když řádně nezohledňoval zatížení jednotlivých státních zástupců, ani jejich specializace.

[181] Kárný soud proto posuzoval také to, zda zjištěná formální pochybení kárně obviněného při aprobaci, jakož i závažnější pochybení při výkonu vnitřního dohledu, mohou případně dosáhnout intenzity kárného provinění i ve svém souhrnu. Přitom také hodnotil závažnost pochybení, zejména to, že (s výjimkou pochybení při vnitřním dohledu) se jednalo o bagatelní trestnou činnost (již citovaný rozsudek NSS ze dne 12. 6. 2012, čj. 1 As 51/2012-242, se oproti tomu týkal dohledu na závažnou hospodářskou a finanční kriminalitou), přičemž daná pochybení (přehlédnutí) se povětšinou týkala formulačních nepřesností, resp. písařských chyb vzniklých při vyhotovení písemností a byla snadno napravitelná. Je také nutné vzít v úvahu, že při počtu věcí, které aprobaci jakéhokoli vedoucího státního zástupce prochází (v případě kárně obviněného se kárně obviněný s kárnou navrhovatelkou u ústního jednání shodli na tom, že může jít o cca 700 návrhů na potrestání ročně), a jejich různorodosti nelze určitá pochybení (přehlédnutí) i ze strany velmi zodpovědného vedoucího státního zástupce zcela vyloučit (jakkoli jsou tato pochybení nežádoucí). Nikoliv každé pochybení (více pochybení) musí nutně představovat kárné provinění.

[182] V nynější věci kárný soud shledal jen několik takových relativně drobných a napravitelných pochybení při aprobaci, která ani reálně neměla žádné závažnější důsledky, jak bylo rozvedeno. Za tohoto stavu dospěl kárný soud k závěru, že ani ve spojení s významnějším pochybením kárně obviněného při provádění vnitřního dohledu (viz výše) hraničně nedosahuje ani souhrn těchto formálních pochybení intenzity kárného provinění, byť by s ohledem na skutečnost, že kárně obviněnému byla kvalita aprobačního procesu již dříve prověrkami vytknuta, a především s ohledem na nejzávažnější pochybení – vadné provedení vnitřního dohledu, by mohlo být adekvátní uložení písemné výtky.

[183] Zpochybňuje-li pak kárně obviněný důvodnost písemné výtky, která mu byla dříve kárnou navrhovatelkou uložena, je třeba uvést, že předmětem tohoto řízení není přezkum její správnosti. Výtka dle zákona o státním zastupitelství je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Soudní ochrana proti výtce je tedy poskytnuta formou žaloby proti tomuto rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2018, čj. 9 As 79/2016-41). Nesouhlasil-li tedy kárně obviněný s jejím udělením, nic mu nebránilo se proti ní bránit žalobou před správním soudem. V nynějším řízení však důvody jejího udělení (resp. jejich zákonnost) přezkoumávat nelze.

[184] K rozsahu dokazování zbývá podotknout, že kárný soud neprováděl další důkazy, případně nečinil další skutková zjištění z provedených důkazů, které strany označily a předložily, a to pro jejich nadbytečnost. Tyto důkazy by nemohly mít vliv na rozhodnutí kárného soudu. Ke zjištění skutkového stavu byly dostačující důkazy výše označené, a to zejména již citované spisy, aprobační řád a další. Skutkový stav byl ostatně převážně mezi stranami nesporný, spornou otázkou bylo především u jednotlivých skutků hodnocení, zda jednání kárně obviněného dosahuje intenzity kárného provinění. K tomu provedené důkazy dostačovaly.

[185] Závěrem je vhodné opětovně zdůraznit, že kárný soud neposuzoval (ani nemohl) jiné jednání kárně obviněného, než které mu bylo vytýkáno v kárném návrhu. Z provedených důkazů je totiž zřejmé, že poměry u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem skutečně nejsou (mírně řečeno) ideální a jsou zde pochybnosti o tom, že kárně obviněný plnil všechny své povinnosti okresního státního zástupce vždy řádně. To však v této věci

pokračování

není oprávněn kárný soud posuzovat. Mohl se zabývat pouze skutky vymezenými v kárném návrhu a nikoli hodnotit další jednání kárně obviněného, které by též mohlo představovat kárné provinění, potažmo být důvodem i pro odvolání kárně obviněného z funkce okresního státního zástupce. Nelze přitom přehlédnout, že kárná navrhovatelka přistoupila k podání kárného návrhu až tehdy, když bylo zřejmé, že ministerstvo spravedlnosti do konce roku 2024, kdy nastal zánik funkce kárně obviněného jako okresního státního zástupce, zjevně nestihne o jejím návrhu na odvolání kárně obviněného z funkce okresního státního zástupce rozhodnout.

[186] S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněného státního zástupce, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 2 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů kárně obviněného zprostil návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce, neboť skutky v něm uvedené nejsou kárným proviněním.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2025

Ondřej Mrákota
předseda kárného senátu